

تفکر قرآنی

نویسنده و گردآورنده: محمد علی کوشش

فهرست

4.....	مقدمه
9.....	توحید و ایمان به خدا و یگانگی خدا
14.....	پروردگارا این دستگاه عظیم را بیهوده نیافریدی
14.....	بیشتر تفکر کنیم
15.....	معاد و زنده شدن مردگان
18.....	قرآن کلام خداست
19.....	محمد(ص) آخرین فرستاده خداست
20.....	رفتار رسول خدا، سرمشق زندگی
25.....	مسلمان کیست؟
26.....	دستورات الهی چه هستند؟
29.....	بزرگترین انتخاب زندگی چیست؟
30.....	اخلاق قرآنی
33.....	نتایج تقوای الهی چیست؟
34.....	آزمون های الهی
36.....	سنجش الهی چگونه است؟
37.....	علم الهی
38.....	هدایت الهی شامل حال چه کسانی می شود؟
39.....	چه کسانی زیانکارند؟
40.....	بدترین جنبندگان در نزد خدا چه کسانی هستند؟
41.....	نماز تشکر از نعمت های خداست
42.....	معیار انتخاب دوست و همنشین چیست؟
43.....	عاقبت مال اندوزی

45..... دستورات اجتماعی قرآن

47..... ربناء و تقبل الدعاء

مقدمه:

قرآن از آن جهت که سخن آفریدگارست، آثار وضعی و هدایت‌بخش والایی دارد و نفوذ آن بر قلب‌ها بسیار است. خداوند قرآن را برای هدایت بشر نازل کرده و در آن، طریق هدایتش را متجلی ساخته است؛ یکی از اصول برتری قرآن، این است که مستقیماً از جانب خدا و توسط فرشته وحی الهی، بر قلب پاک رسول خدا(ص) نازل شده است و چون کلام خداست، خدشه و تحریفی در آن راه نیافته است. و علاوه بر آن، قرآن ظاهری زیبا و در عین حال معانی ژرف و عمیقی دارد.

در قرآن، علم اولین و آخرین و آنچه که بشر در دوران عمر خود با آن روبه‌رو می‌شود و بدان نیاز پیدا می‌کند، نهفته است؛ یعنی علوم اعصار گذشته و آینده، همه در قرآن جمع است و از آنجا که آیات آن برگرفته از علوم آسمانی است، بنابراین هر کس در هر زمانی که تفسیر خاصی از آن ارائه می‌کند، فصل الخطاب آن به حساب نمی‌آید.

قرآن چراغ راه هدایت بشر برای همه زمان‌ها و برای همه نسل‌هاست، بنابراین باید بیش از پیش بکوشیم که از هدایت آن بهره‌مند شویم. قرآن محور اساسی دین و کتاب قانون الهی است و بر هر مسلمانی لازم است که در راه فراگیری آن بکوشد و به دستورات آن در زندگی فردی و اجتماعی خود جامه عمل بپوشاند. لذا برای بهره‌مندی بیشتر از تعالیم قرآن کریم، در این کتاب، آیات قرآن را بر اساس موضوعات مختلف تقسیم بندی نموده ایم. امیدوارم که تلاش این حقیر مورد استفاده دوستان عزیز واقع گردد.

محمد علی کوشش

خرداد 1390

توحید و ایمان به خدا و یگانگی خدا

سر سلسله تمام معتقدات دینی ایمان به خداست. حضرت علی (ع) می فرمایند: اول دین، آغاز دین، پایه دین و ریشه دین خداشناسی است. و اساسا مابه التفاوت مردمانی که معتقد به ادیان هستند و مردمانی که به دین اعتقادی ندارند. ایمان به غیب است. غیب یعنی نهان، یعنی حقایقی که ظاهر نیستند و مستقیما محسوس و ملموس نمی باشند. الهیون با مادیون در عالم طبیعت (ماده) اختلاف ندارند و طبیعت را آنگونه می شناسند که مادیون می شناسد اما الهیون علاوه بر طبیعت به غیب و نهان هم معتقد هستند یعنی هستی و وجود را منحصر به مشهودات و محسوسات نمی دانند بلکه به وجود نامحسوس و وجود غیبی هم اعتقاد دارند، که البته سر سلسله امور غیبی خداست، بعد از ایمان به خدا ایمان به سایر موجودات غیبی (ملائکة، جن) پیدا می شود. اعتقاد به وحی که غیب دیگری است و بعد از آن ایمان به معاد قرار می گیرد. راههای بسیاری وجود دارد که انسان را به خداشناسی هدایت می کند. کسی که بخواهد با برهان و دلیل به این هدف مقدس برسد می تواند به فرا خور حال خویش و به اندازه نیروی فکری خود از آن راههای گوناگون استفاده کرده و به وجود آفریدگار جهان پی ببرد. تنها چیزی که در این راه لازم است توجه، تفکر، جستجو نمودن و روحیه حقیقت یابیست.

خدای یکتاست که جز او معبودی نیست. زنده و قائم به ذات و بر پادارنده (جهان هستی) است. هیچ گاه او را خواب سبک و سنگین فرا نمی گیرد، آنچه در آسمانها و آنچه در این زمین است از آن اوست، کیست آنکه جز به اذن او در محضرش وساطت کند؟! آنچه را در جلوی روی مردم و آنچه را در پشت سر آنهاست (حوادث آینده و گذشته جهان را) می داند و آنها به چیزی از علم او احاطه ندارند جز به آنچه او بخواهد. کرسی (سلطه و ربوبیت) او آسمانها و زمین را فرا گرفته و نگهداری آنها بر او سنگینی و خستگی ندارد، و او والا و بزرگ است. در دین اکراهی نیست (زیرا باورهای دینی اکراه پذیر نیست) بی تردید راه هدایت از گمراهی روشن شده است. پس هر که به طغیانگر (شیطان و پیروانش) کفر ورزد و به خدا ایمان آورد حقا که به دستگیره محکم چنگ زده که گسستن ندارد، و خداوند شنوا و داناست. خداوند دوست و سرپرست کسانی است که ایمان آورده اند، آنها را از تاریکی ها (ی جهل و کفر و فسق) به سوی نور (علم و ایمان و تقوا) بیرون می برد، و کسانی که کفر ورزیدند سرپرستان آنها طغیانگراند که آنها را از نور (هدایت) به سوی تاریکی ها (ی گمراهی) بیرون می برند. آنها اهل آتشند که در آن جاودانند. (آیه الکرسی: سوره بقره آیه 255-257)

1- برهان نظم:

برای اثبات وجود خداوند براهین متعددی اقامه شده است که بعضی برای همه قابل فهمند و بعضی نیاز به تاملات دقیق فلسفی دارند یکی از براهین همه فهم و در عین حال متقن و قوی برای اثبات خداوند، برهان نظم است. این برهان از دو مقدمه تشکیل می شود: اول اینکه در هر گوشه ای از جهان، آثار نظم و حساب و قانون و هدفمندی به چشم می خورد. ثانيا هر دستگاهی چنین باشد، سازنده ای عالم و عاقل دارد. لذا هر یک از این دو مقدمه را با ذکر دلایل و شواهد ثابت می کنیم:

هر بیننده ای با اندک تاملی در دنیای اطراف خود پی به وجود نظم عظیم در عالم هستی می برد. کشف و اکتشافات در علوم نیز به این امر کمک می کنند. برای مثال به چند نمونه اشاره می کنیم:

1- کره زمینی که در آن زندگی می کنیم با تمام عظمتی که دارد در مقابل مرکز منظومه شمسی یعنی قرص خورشید، به اندازه ای کوچک است که اگر یک میلیون و دویست هزار کره زمین را روی هم بگذارند، تازه به اندازه قرص آفتاب می شود. از سوی دیگر منظومه شمسی ما، جزئی از یک کهکشان عظیم بنام راه شیری است. جالب است بدانیم در کهکشان ما بیش از یکصد میلیارد 100/000/000/000 ستاره وجود دارد که خورشید تنها یکی از ستاره های متوسط آن محسوب می شود. از سوی دیگر در این جهان بزرگ، آنقدر کهکشان وجود دارد که از حساب و شماره بیرون است و هر قدر تلسکوپهای نجومی عظیمتر و مجهزتر می شوند، کهکشانهای تازه ای کشف می شود. بر اساس نظریه نیوتون مبنی بر جاذبه عمومی، قانون جاذبه عمومی به ضمیمه قوه گریز از مرکز به تمام سیارات حکمفرماست و در هر یک از سیارات، این دو قوه به طور متعادل وجود دارد و... و همین نیوتون معروف است که می گوید: «درباره آفریدگار جهان و

خداوند هرگز شک نکنید زیرا معقول نیست ضرورت و علت و معلول فاقد شعور، به تنهایی رهبر وجود باشد.... بلکه همه این امر حتما باید از مبدای سرچشمه گرفته باشد که دارای علم و حکمت و اراده است.»

2- به گفته دانشمندان اگر قشر خارجی کره زمین ده پا ضخیم تر از آنچه هست می بود، اکسیژن یعنی ماده اصلی حیات وجود پیدا نمی کرد یا اگر عمق دریاها چند پا بیشتر از عمق فعلی بود، کلیه اکسیژن و کربن زمین جذب می شد. اگر هوای محیط زمین، اندکی از آنچه هست رقیق تر می بود اجرام سماوی و شهابها دائما به سطح زمین می رسیدند و هر گوشه آنرا مورد اصابت قرار می دادند. همچنین کوچکترین ذره عالم، یعنی اتم، خود ساختمانی بسیار شگفت آور دارد که شرح این شگفتیها مجال جداگانه ای می طلبد. بخاطر وجود این همه آیه و نشانه در عالم هستی است که خداوند در قرآن مجید می فرماید:

«ان فی خلق السموات و الارض و اختلاف الیل و النهار الایات لاولی الالباب» . (آل عمران/190)

«مسلمان در آفرینش آسمانها و زمین و آمد و رفت شب و روز نشانه های روشنی برای صاحبان خرد و عقل است.»

تردیدی نیست که هر انسان فهیمی با مشاهده نظم و دقت پی به وجود ناظم می برد و هرگز آنرا ناشی از تصادف نمی داند. برای روشن تر شدن مطلب از راه حساب احتمالات مسأله را تبیین می کنیم. کتاب صد برگگی را در نظر بگیرید که اورا قش به هم ریخته است. این کتاب را به نابینایی می دهیم تا اوراق آنرا به صورت تصادفی مرتب کند، روشن است که اولین برگگی که به عنوان برگ شماره 1 بر می دارد، احتمال 1 بودن آن یک درصد است. آنگاه برگ دوم را بر می دارد، احتمال اینکه این برگه شماره 2 باشد، یک در 99 است و لذا احتمال اینکه ایندو برگ به ترتیب 1 و 2 باشند، حدود یک در ده هزار است. سپس برگ سوم را بر می دارد، احتمال شماره 3 بودن آن یک در 98 است و لذا احتمال اینکه به ترتیب برگ های 1 تا 3 را برداشته باشد، حدود یک در یک میلیون است. و همینطور تا پایان کار در پایان احتمال اینکه کل کتاب به ترتیب چیده شده باشد یک در یک با 200 صفر روبروی آن است!

حال شعری زیبا با مضامین بسیار عالی و تشبیهات بسیار لطیف را در نظر بگیرید، آیا هیچ کس به خود اجازه می دهد که بگوید احتمال دارد طفل خردسالی با مدادش صفحه ای را خط خطی کرده باشد و این شعر را پدید آورده باشد؟! وقتی در مورد یک کتاب یا یک شعر نمی توان حضور ناظم را نادیده گرفت آیا امکان دارد جهان هستی با این همه نظم و دقتی که دارد تصادفا و از روی اتفاق پدید آمده باشد و هیچ ناظم و مدبری نداشته باشد؟!

در خصوص تکامل تدریجی لازم به ذکر است که دایره نظام جهان هستی خیلی وسیعتر از محور بحث تکامل تدریجی است زیرا تنها محور این بحث بر موضوع انتخاب طبیعی و بقاء اصلح و از بین رفتن موجودات ناقص و غیر مساعد با محیط دور می زند و پیدااست که این جهت تنها در قسمتی از نظم عالم (یعنی حداقل شرایط حیات و بقاء) می تواند مصداق داشته باشد. اما در کمالات و ریزه کاریهای دقیقی که در اصل حیات موجود مدخلیتی ندارد مصداقی نخواهد داشت.

بنابر این برهان نظم با زبان ساده و گویای خود برهانی متقن و محکم برای اثبات خداوند است.

2- اعجاز دلیل توحید:

معنی اعجاز به طور کلی عبارت از کارها و جریاناتی است که بر خلاف موازین عادی و جریان معمولی عالم طبیعت از طرف کسی که مدعی نبوت است بوقوع ببیوندد. بطوریکه علل مادی و قوانین عادی و معمولی طبیعی از تفسیر آن عاجز بوده و با هیچ کدام از عوامل عادی قابل تطبیق نباشد. اعجاز یکی از محکمترین و ساده ترین دلایل توحید و خدانشناسی می باشد. زیرا با بررسی دعوت انبیاء و همچنین دقت و مطالعه در کارهای خارق العاده ای که به عنوان اعجاز انجام داده اند می تواند ما را به وجود جهان ماورالطبیعه آشنا سازد.

از تفاوت های معجزه با سحر و جادو این است که سحر و جادو، هم قابل فراگیریست و هم قابل آموختن به دیگران، اما قدرت بر اعجاز، با آموختن و تمرین به دست نمی آید. همچنین سحر ممکن است با دخالت ساحری نیرومندتر خنثی شود و شکست بخورد، اما در مورد معجزه چنین احتمالی وجود ندارد. براساس قانون «دست روی دست بسیار است»، هیچ

جادوگر یا مرتاضی نمی تواند ادعا کند شخص دیگری قادر به انجام کارهایی که او انجام می دهد، نیست (به اصطلاح کارهای آنان همراه با تحدی نیست). اما از آن جایی که معجزه ارتباط مستقیم با نیروی شکست ناپذیر الهی دارد، پیامبران در طول تاریخ همواره از دیگران می خواستند همانند آن معجزات را بیاورند، اما کسی نمی توانست. در حقیقت باید توجه داشت که معجزه به هر کار خارق العاده ای گفته نمی شود بلکه به آن دسته از کارهای خارق العاده که با ادعای یک منصبی از طرف خداوند و دعوت مخالفین بمعارضه (تحدی) همراه باشد گفته می شود.

در مورد معجزه حضرت موسی باید اشاره کرد که فرعون اقدام به جمع آوری بهترین جادوگران زمان خود می کند تا با حضرت موسی رقابت کنند جالب است که این جادوگران قبل از رقابت از فرعون می پرسند که اگر در این رقابت پیروز شوند برای آنها پاداشی خواهد بود و فرعون به آنها می گوید که در صورت پیروزی از مقربان دربار خواهند شد. اما هنگامی که معجزه حضرت موسی را می بینند و آنها که خود جادوگرانی حرفه ای بوده اند و خود بهتر از هر کس دیگری محدودیت های سحر و جادو را می شناسند پی به حقانیت دعوت حضرت موسی برده و به خدای یکتا ایمان می آورند و همانها که قبلا از فرعون وعده مال دنیا را کرده بودند در مقابل تحدید فرعون مبنی بر قطع کردن دست و پاهایشان ترسی به دل راه نمی دهند. آنچه مهم است پیامبرانی همچون موسی و عیسی و ... آمدند و با ارائه معجزاتی نبوت خود را ثابت و پیروان خود را دعوت به یکتا پرستی کردند و هم اکنون نیز دارای پیروان بسیاری می باشند، هرچند که کتاب های آسمانی آنها دچار تحریفاتی شده است اما آنچه اهمیت دارد دعوت پیامبران آنها به یکتا پرستی و ایمان به وجود خداست.

انسان گرچه موجود بااراده ایست ولی نمی تواند بطور کلی خود را از چنگال محیط و تفکر حاکم بر جامعه خارج کرده و خواه نا خواه در قسمتی از تفکرات و آداب و عادات مغلوب محیط زندگی شده و رنگ آن را به خود می پذیرد. حال اگر یک فرد درس نخوانده و مکتب نرفته که استعداد تاثیر و تبعیت وی از محیط قاعدتا بیشتر از دیگران است در میان اجتماعی عقب مانده و فاسدی که ظلمت جهل و بت پرستی و رذائل اخلاقی آنها از هر طرف احاطه کرده است، مدت چهل سال زندگی کند اما بر خلاف سنن طبیعی نه تنها خود کوچکترین رنگی از این محیط نگیرد بلکه اساسا محیط را دگرگون ساخته و آنها تابع افکار و معتقدات نوین خود درآورد و برنامه اصلاحی او چنان عمیق و ریشه ای و عملی باشد که در مدت کوتاهی بیشتر افرادی که در یک چنین محیطی زندگی کرده اند و یک عمر در آن پرورش یافته بودند بوی گرویده و گفته ها و معتقدات او را که اساس شخصیت دیرینه آنها را نابود می ساخت از جان و دل بپذیرند. با وقوع چنین حادثه ای خواهیم دانست یک امر خارق العاده و معجزه ای بوقوع پیوسته است.

هنگامیکه ما با حادثه ها و پدیده هایی که جریان علل و معلول و قوانین و سنن طبیعی و عادی از تفسیر و تحلیل آن عاجزند روبرو میشویم تکلیف ما با آن چیست؟ ناگزیر که باید گفت که ماوراء دستگاههای علل و معلول مادی و قوانین و مقررات و نظامات این جهان محسوس، دستگاه دیگری وجود دارد که قلمرو قدرت و اراده او خیلی و سیعتر از منطقه محدود و سلسله عوامل طبیعی می باشد. و اینگونه جریانات غیر عادی از آن منبع غیر عادی سرچشمه می گیرد. این منبع علم و قدرت که خداست، به منظور بیدار ساختن خفتگان جهان بشریت گاه و بیگاه بر خلاف گردش چرخهای علل و عوامل مادی معمولی، دستگاه غیبی سلسله علل غیر عادی را ب جریان انداخته و کارهای خارق العاده ای بدست پیامبران خود پدید می آورد، تا چشمهای خواب آلود بیخبران و خدا نشناسان بیدار شده و از خواب گران ماده پرستی برخیزند و چشم به جهان روشن و سعادت بخش ایمان و خداشناسی بگشایند.

قرآن معجزه آخرین پیامبر محدود در حصار زمان و مکان نیست و همین ویژگی باعث می شود که هرکس در هر زمان و مکانی بتواند به فراخور حال خود در جنبه های مختلف اعجاز آن تفکر کند. تفکر در جنبه های مختلف اعجاز قرآن از آن جهت مهم است که نشان دهنده آن است که قرآن کلام بشر نبوده بلکه کلام آفریدگار است عالم به گذشته و آینده و این خود راهی است که ما را به ایمان به وجود خدایی یکتا رهنمون می سازد. لازم به ذکر است که تعدادی از اعجازهایی قرآنی را در کتاب: "قرآن کلام آفریدگار است" و "علم راهی بسوی آفریدگار جهان" مورد بررسی قرار داده ایم.

تمام موجودات و دستگاه های کوچک و بزرگ جهان، معلول یک مبدا بزرگ صاحب علم و قدرت است که از روی هدف و اراده چرخ های عظیم آفرینش را بگردش در آورده است. و در پشت دستگاه حیرت آور مجموعه علل و قوانین طبیعت، آفریدگار و خدای دانا و توانائی وجود دارد که سرچشمه هستی جهان و پدید آورنده سلسله علل و نظم دهنده تمام قوانین عالم است...

کسانی که با دیده ای باز و فکری روشن گوشه ای از این جهان پهناور آفرینش را مطالعه می کنند بخوبی این حقایق روشن را در می یابند و نوای دلنشین و آهنگ روح پرور توحید را از دل ذرات جهان بگوش جان می شنوند. آری سراسر طبیعت و جهان نمایشگاه وجود و قدرت و علم خداست. هر ذره بیمقدار. کتاب بزرگی از توحید و خداشناسی است. همه آنها به ما درس توحید و معرفت یاد می دهند. کیست که چنین حقایق را بنگرد و دل او مملو از ایمان و معرفت و آکنده از عشق و محبت نگردد؟!

پروردگارا این دستگاه عظیم را بیهوده نیافریدی

حقا که در آفرینش آسمانها و این زمین و آمد و رفت شب و روز نشانه هایی است برای صاحبان عقل و خرد ناب. آنان که خدا را ایستاده و نشسته و خفته بر پهلوهایی خود یاد می کنند. و در (اسرار) آفرینش آسمانها و زمین می اندیشند (و می گویند) پروردگارا این (دستگاه عظیم) را بیهوده نیافریدی. تو (از کار بیهوده و باطل) منزهی. پس ما را از عذاب آتش نگاه دار. (سوره آل عمران آیه ۹۱)

پس آیا گمان کرده اید که شما را بیهوده آفریده ایم. و شما هرگز به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟! (سوره المومنون آیه ۱۱۵)

عظمت منظومه شمسی!

اگر واقعاً چند دقیقه ذهن خود را متمرکز به کرات و منظومه شمسی کنید بدون شک در حیرت می مانید. کره زمینی که در آن زندگی می کنیم با تمام عظمتی که دارد در مقابل مرکز منظومه شمسی یعنی قرص خورشید، به اندازه ای کوچک است که اگر یک میلیون و دویست هزار کره زمین را روی هم بگذارند، تازه به اندازه قرص آفتاب می شود. از سوی دیگر منظومه شمسی ما، جزئی از یک کهکشان عظیم بنام راه شیری است. جالب است بدانیم در کهکشان ما بیش از یکصد میلیارد 100/000/000/000 ستاره وجود دارد که خورشید تنها یکی از ستاره های متوسط آن محسوب می شود. از سوی دیگر در این جهان بزرگ، آنقدر کهکشان وجود دارد که از حساب و شماره بیرون است و هر قدر تلسکوپهای نجومی عظیمتر و مجهزتر می شوند، کهکشانهای تازه ای کشف می شود. بر اساس نظریه نیوتون مبنی بر جاذبه عمومی، قانون جاذبه عمومی به ضمیمه قوه گریز از مرکز به تمام سیارات حکمفرماست و در هر یک از سیارات، این دو قوه به طور متعادل وجود دارد.

در منظومه شمسی نه سیاره وجود دارد که همه آنها به دور خورشید می گردند. سیاره هایی که به دور خورشید می گردند عبارتند از: عطارد، زهره، زمین، مریخ، مشتری، زحل، اورانوس، نپتون و پلوتو که به اختصار به بررسی آنها می پردازیم.

خورشید:

خورشید تنها ستاره منظومه ی شمسی است که ۱۵۰ میلیون کیلومتر از زمین فاصله دارد. حدود ۴/۶ میلیارد سال عمر دارد. هر ۲۷ / ۴ روز یک بار به دور خود می چرخد. قطر آن نزدیک به ۱/۴ میلیون کیلو متر است یعنی ۱۰۹ برابر قطر زمین (یک میلیون کره زمین می تواند در آن جای گیرد!). خورشید بیشتر از گازی به نام هیدروژن تشکیل شده است این گاز ذخیره ی سوخت خورشید است به تدریج در طی بیش از میلیارد ها سال هیدروژن مصرف می شود و از بین می رود دانشمندان حساب کرده اند که خورشید تاکنون کمتر از نیمی از سوخت های خود را سوزانده است. بر اثر سوختن این مواد انرژی فراوانی بوجود می آید که در سطح خورشید نزدیک به ۶۰۰۰ درجه و در مرکز آن حدود ۱۵۰۰۰ درجه اندازه گیری شده است بر اثر این عمل خورشید دائماً وزن کم می کند دانشمندان می گویند در هر ثانیه حدود ۴ میلیون تن وزن کم می کند .

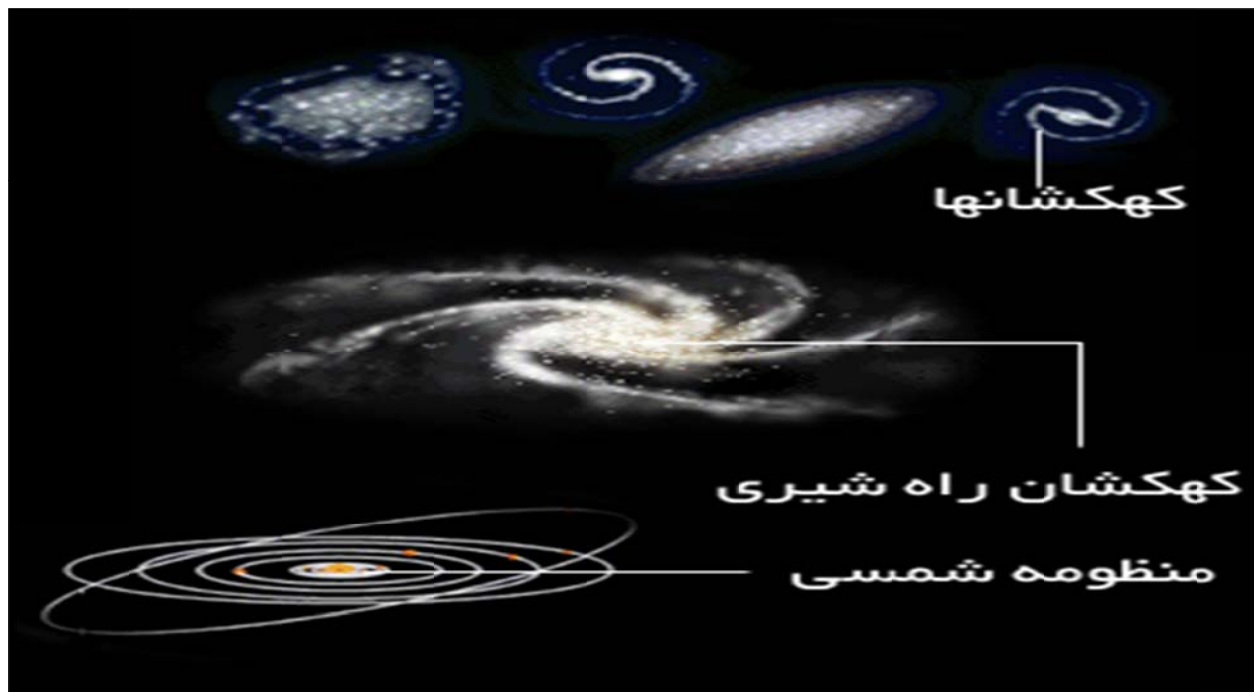
زمین:

زمین سیاره ای است منحصر بفرد ، دارای آب به صورت مایع و جوی که قسمت اعظم آن از نیتروژن و اکسیژن تشکیل شده که تداوم حیات را ممکن می سازند. در منظومه شمسی ، زمین پنجمین سیاره از لحاظ بزرگی و سومین سیاره نزدیک به خورشید است. چگالی زمین از تمامی سیارات بیشتر است. زمین در منظومه شمسی دو نوع حرکت ، وضعی و انتقالی دارد. در حرکت وضعی زمین در یک شبانه روز به دور خودش می چرخد و در حرکت انتقالی در یک سال مداری بیضی شکل حول خورشید را طی می کند. با چرخش زمین به دور خودش ، چرخه هایی در هسته خارجی آن که از آهن مذاب تشکیل شده بوجود آمده ، جریانهای الکتریکی تولید می کنند. این جریانها باعث ایجاد یک میدان مغناطیسی در فضای اطراف زمین شده و پوششی محافظ در اطراف آن ایجاد می کنند. کمربند تشعشعی زمین را در برابر جریانهای سریع ذرات باردار بادهای خورشیدی محافظت می کند. این سیاره از ۷۰٪ آب تشکیل شده است . و دارای جوی مطابق با زندگی موجودات در آن است . این سیاره دارای تنها یک قمر به نام ماه است که فاصله ی آن تا زمین ۳۴۸۴۰۰ کیلو متر است و ۳۴۷۶ کیلو متر قطر دارد. به گفته دانشمندان اگر قشر خارجی کره زمین ده پا ضخیم تر از آنچه هست می بود، اکسیژن یعنی ماده اصلی حیات وجود پیدا نمی کرد یا اگر عمق دریاها چند پا بیشتر از عمق فعلی بود، کليه اکسیژن و کربن زمین جذب می شد. اگر هوای محیط زمین، اندکی از آنچه هست رقیق تر می بود اجرام سماوی و شهابها دائماً به سطح زمین می رسیدند و هر گوشه آنرا مورد اصابت قرار می دادند

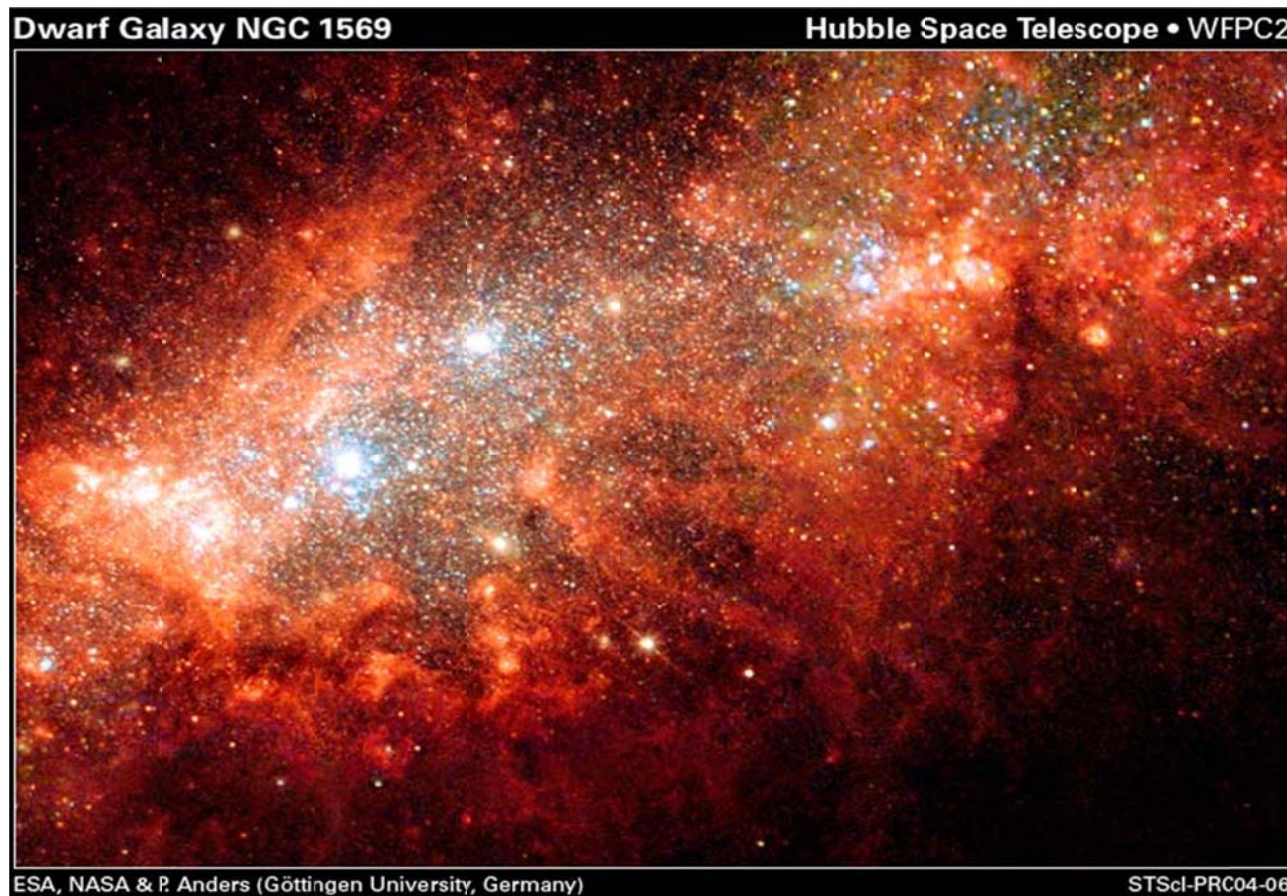
عظمت کهکشان راه شیری!

ما روی زمین از مقیاس های مختلفی برای اندازه گیری فاصله استفاده می کنیم و به صورت معمول بیشترین استفاده ها را از متر و کیلومتر می بریم. اگر بخواهیم در منظومه شمسی گزری داشته باشیم، همچنان سر و کارمان با همان کمیت کیلومتر خواهد بود. شبها که به آسمان می نگریم هزاران ستاره را با روشنایی های ظاهری متفاوتی می بینیم. هر یک از این ستارگان همانند ستاره منظومه شمسی خودمان (خورشید) هستند و تنها به دلیل فاصله زیادی که با ما دارند، آنها را همچون نقطه هایی درخشان و کم سو می بینیم. این ستارگان گاه تا چند ده یا چند صد برابر خورشید بزرگ یا درخشان هستند. حال برای فاصله سنجی میان ستارگان از کمیت راحت تر و بسیار بزرگ تری به نام سال نوری استفاده می کنیم. نور در هر ثانیه و در محیطی مانند فضا که خلأ است، تقریباً با سرعتی معادل 300 هزار کیلومتر بر ثانیه حرکت می کند. این نهایت سرعت در کیهان است. نور در یک سال زمینی، مسافتی تقریباً معادل $9/5$ تریلیون کیلومتر را می پیماید. پس سال نوری مقدار مسافت طی شده توسط نور در یک سال است. همچنین می توان زمان یک سال را به اجزای کوچک تری همچون ساعت، دقیقه و ثانیه تقسیم کرد. برای نمونه حدوداً فاصله زمین از ماه یک ثانیه نوری است، این به این معنی است که فاصله ماه تا زمین تقریباً برابر با 300 هزار کیلومتر است. حال زمانی که می گوئیم نزدیک ترین ستاره به خورشید که «پروکسیما - قنطورس» نام دارد و در صورت فلکی قنطورس است، $4/2$ سال نوری از ما فاصله دارد، یعنی اگر با سرعت 300 هزار کیلومتر بر ثانیه به سمت این ستاره حرکت کنیم، $4/2$ سال زمینی طول خواهد کشید تا به آن برسیم. به این ترتیب با محاسبه یی ساده می توان متوجه شد که فاصله نزدیک ترین ستاره به ما به صورت حدودی تقریباً 40 تریلیون کیلومتر است. بعد از پروکسیما نزدیکترین ستاره سیروس است که 8.6 سال نوری از زمین فاصله دارد یعنی نوری که ما از آن می بینیم بیش از 8 سال پیش آن ستاره را ترک کرده است! بتلگنوس یکی از روشن ترین ستارگان آسمان است. این ستاره یک ستاره بسیار غول آسا با رنگ مایل به قرمز است که تقریباً 1000 برابر بزرگتر خورشید است! خورشید یک ستاره کوتوله می باشد. بتلگنوس آنقدر بزرگ است که اگر در منظومه شمسی ما بود، فراتر از مدار مشتری گسترش پیدا می کرد. این ستاره 520 سال نوری از زمین فاصله دارد.

کهکشان راه شیری، کهکشانی است که منظومه شمسی ما در آن قرار دارد و خورشید تنها یکی از میلیارد ها میلیارد ستاره ایی است که در این مجموعه وجود دارد. شاید تصورش سخت باشد ولی قطر صفحه کهکشان راه شیری حدود 100 هزار سال نوری و ضخامت آن در مرکز حدود 18 هزار سال نوری است. خورشید و منظومه شمسی ما در فاصله یی حدود 30 هزار سال نوری از مرکز کهکشان راه شیری قرار گرفته است. منظومه شمسی ما هر 240 میلیون سال یک بار به دور مرکز کهکشان راه شیری می گردد.

جالب است بدانید که نزدیک ترین کهکشان به کهکشان نه چندان بزرگ راه شیری، "آندرومدا" نام دارد که 2/5 میلیون سال نوری با ما فاصله دارد و تقریباً دو برابر کهکشان ما است. دورترین کهکشان کشف شده 10.2 میلیارد سال نوری از زمین فاصله دارد! میلیاردها میلیارد منظومه و کهکشان!

آیا ممکن است این سازمان با این عظمت و نظم معلول تصادف و اتفاق باشد؟ آیا امکان دارد آن فواصل شگفت انگیز و آن حرکات دقیق خالق عالم نداشته باشد؟!

با شناخت عظمت هستی، عظمت خداوند را در جان خویش احساس کرده، و هر چه را جز او کوچک و حقیر می دانیم.

فسبح باسم ربك العظيم. فلا اقسام بمواقع النجوم . وانه لقسم لو تعلمون عظيم . انه لقرءان كريم

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی. پس سوگند یاد می کنم به جایگاه و فواصل ستارگان. سوگندی که وقتی فواصل را دانستید سوگند بسیار بسیار بزرگی خواهد بود. که این قرآن قرآن پرباری است. (سوره واقعه آیه ۷۵-۷۷)

اگر «لا» بر سر فعل اُقسِمُ برای نفی باشد شاید به این خاطر باشد که ستارگان در آن جایی که ما آنها را می بینیم نیستند بلکه بر اثر کج شدن مسیر نور تحت تأثیر نیروی جاذبه، ما آنها را در جای دیگری می بینیم. و همینطور به این خاطر که برخی از ستارگانی که آنها را می بینیم فعلاً وجود ندارند بلکه هزاران و میلیونها سال پیش مرده اند و ما فقط نور آنها را می بینیم. ولی "لا" ظاهراً حرف تأکید است.

نکات آیات:

- 1- فواصل میان ستارگان سرسام آور است.
 - 2- روزی انسان فواصل ستارگان را اندازه خواهد گرفت و آنها را خواهد دانست.
 - 3- قرآن کتاب پرباری است.
- فواصل میان ستارگان سرسام آور است: در زمان حضرت محمد(ص) انسان می دانسته که ستارگان خیلی از ما دور هستند. ولی اینکه فاصله آنها بسیار بسیار زیاد است (یعنی سرسام آور است) طبعاً کسی چیزی نمی دانسته است. (بسیار بسیار بزرگ بودن سوگند در آیه، بمعنی: بسیار بسیار دور بودن ستاره ها است).

بیشتر تفکر کنیم

بدن انسان و هر آنچه در طبیعت به چشم می خورد از خاک ، آب ، آسمان، گیاهان و حیوانات و هرآنچه که دیده نمی شود از هوا، نور خورشید و نیروی گرانش همه و همه نشانه ها و آیات الهی است برای خردمندان و کسانی که دائما خود را در محضر قدرتی ببینند که همه این موجودات را آفریده است البته اگر چشمان خود را ببندد همانند انسان نابینائی که از جلوی گیاهان و موجودات رنگارنگ عبور می کند و هیچ تاثیری در او نمی گذارد، متضرر می شود چرا که با وجود چشمان سر که مرتبط به چشم دل است ، از این همه زیباییهای طبیعت و تنوع در خلقت از وزن و حجم و اندازه و رنگ و خصوصیت آنها، درس نگیرد و از این دانشگاه طبیعت بیدارگر مستبصر نشود، پس بگذار در همان خواب غفلت خویش بماند تا سرش به لحدهای قبر خورده و در آنجا بیدار شود که پس از بیداری در قبر برای او سودی نخواهد داشت . لذا تا فرصت از دست نرفته است از این دانشگاه طبیعت بهره گیریم که با از دست دادن فرصتهای طلایی بجز حسرت و پشیمانی چیزی باقی نخواهد ماند. امیدوارم مطالب ذکر شده در سطرهای زیر را با دقت بخوانید هر چند که ممکن است قسمت هایی از آنها را خودتان بدانید اما برای یادآوری بسیار مفید است زیرا انسان موجودی فراموشکار و ناسپاس است.

آیا آنچه از نطفه (در رحم) می ریزید دیده اید؟ آیا شما آن را می آفرینید یا ما آفریننده ایم؟ (سوره واقعه آیه ۵۸-۵۹)

آیا آنچه را کشت می کنید دیده اید؟ آیا شما آن را می رویانید یا ما رویاننده ایم؟ (سوره واقعه آیه ۶۳-۶۴)

آیا آبی را که می نوشید دیده اید؟ آیا شما آن را از ابر سفید باران را فرود آوردید یا ما فروفرستنده ایم؟ (سوره واقعه آیه ۶۸-۶۹)

آیا آن آتشی را که بر می افروزید دیده اید؟ آیا شما درخت آن را ایجاد کرده اید یا ما ایجاد کننده ایم؟ (سوره واقعه آیه ۷۱-۷۲)

و خداوند از آسمان آبی فروفرستاد پس با آن زمین را پس از مرگش زنده ساخت. حقا که در ای (امر) نشانه ای است برای گروهی که می شنوند. (سوره نحل آیه ۶۵)

و حقا که برای شما در (خلقت) چهارپایان عبرتی است. که شما را از آنچه در شکم های آنهاست از میان غذاهای نیمه هضم معده و خون (جاری در عروق آنها) شیری ناب و خالص می نوشانیم که گوارای نوشندگان است. (سوره نحل آیه ۶۶)

و از درون شکم آنها (زنبور عسل) مواد قابل آشامیدن رنگارنگی بیرون می آید که در آن برای مردم شفاست. حقا که در این نشانه ای است برای گروهی که می اندیشند. (سوره نحل آیه ۶۹)

آیا به پرندگانی که در جو آسمان مسخرند ننگریستند که آنها را جز خداوند نگه نمی دارد؟ بی تردید در این (نوع خلقت) نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند. (سوره نحل آیه ۷۹)

و اوست که برای شما ستارگان را قرار داد. تا بوسیله آنها در تاریکی های خشکی و دریا هدایت یابید. همانا ما آیات را برای گروهی که می دانند تفصیل دادیم. (سوره انعام آیه ۹۷)

معاد و زنده شدن مردگان

و (به یاد آر) هنگامی که ابراهیم گفت: پروردگارا به من نشان ده که مردگان را چگونه زنده می کنی، گفت: آیا ایمان نداری؟ گفت: چرا، ولیکن (در خواست کردم) تا قلبم (به عین الیقین) آرامش یابد. گفت: پس چهار (نوع) پرنده بگیر و آنها را به خود نزدیک گردان (تا علائم جسمی آنها را به دقت ببینی) و ریز ریز (و مخلوط به هم) کن، سپس بر هر کوهی (در این اطراف) پاره ای از آنها را قرار ده. آنگاه آنها را بخوان، که شتابان به سوی تو می آیند. و بدان که خداوند مقتدر شکست ناپذیر و حکیم است. (سوره بقره آیه 260)

یا (کسی را دیده ای) مانند آن کس که به دهکده ای عبور کرد که دیواره های آن بر روی سقف هایش فرو ریخته (و اجساد ساکنانش پراکنده و پوسیده) بود؟ گفت: چگونه خداوند اینها را پس از مرگشان زنده می کند؟! پس خدا او را صد سال میراند، سپس او را برانگیخت، گفت: چقدر (این جا) درنگ کرده ای؟ گفت یک روز یا پاره ای از یک روز درنگ کرده ام. گفت: بلکه صد سال درنگ کرده ای، به خوراک و نوشیدنی بنگر که تغیر نکرده و به درازگوشت بنگر (که چگونه متلاشی شده! ما چنین کردیم تا خواسته ات را برآوریم) و تا تو را نشانه ای (از توحید و قدرت خود) برای مردم قرار دهیم، و به استخوانها (ی دراز گوشت) بنگر که چگونه آنها را بر می داریم سپس بر آنها گوشت می پوشانیم! پس چون (کیفیت بعثت) بر او روشن شد، گفت: می دانم که خدا بر همه چیز تواناست (و اینک به عین الیقین دیدم). (سوره بقره آیه 259)

و از نشانه های او این است که آسمان و زمین به اراده حتمی او پابرجایند آنگاه (پس از مرگتان) چون شما را به یک خواندن فرا خواند به ناگاه همه شما (از دل خاک) بیرون می آید. (سوره روم آیه ۲۵)

آن گاه که خورشید در هم پیچیده شود و آن گاه که ستارگان تیره گردند و فرو ریزند و آن گاه که کوه ها سیر داده شوند (و خرد و متلاشی شوند). (سوره تکویر آیه ۱-۳)

و آن گاه که دریاها پر شوند و جوشان گردند و آن گاه که ارواح (با همسران خود) جفت گردند و آن گاه که درباره هر نفس زنده به گور شده پرسیده شود که به چه جرمی کشته شدند؟ و آن گاه که کتاب عمل منتشر گردد و آن گاه که آسمان بر چیده شود و آن گاه که جهنم برافروخته و شعله ور گردد و آن گاه که بهشت (بر منتقین) نزدیک شود. (آن روز است) که هر نفسی آنچه را حاضر کرده می فهمد. (سوره تکویر آیه ۶-۱۴)

آن گاه که این زمین سخت لرزانده شود و کوه ها به شدت سیر داده شوند و خرد گردند پس به حالت غبار پراکنده در آیند. (سوره واقعه آیه ۴-۶)

می پرسد روز قیامت کی است؟ پس آن گاه که چشم (از سختی مرگ یا از حول محشر) باز ایستد و خیره گشت و نور این ماه خاموش شد و خورشید و ماه (در گرفتگی نور) با هم جمع شدند. در آن روز انسان می گوید: راه گریز کجاست؟ حاشا هرگز پناهگاهی نیست. قرارگاه نهایی در آن روز تنها به سوی پروردگار توست. (سوره قیامت آیه ۶-۱۲)

پروردگارا، بی تردید تو گردآونده مردمی به روزی که شکی در آن نیست. حقا که خداوند خلف وعده نمی کند. (سوره آل عمران آیه ۹)

پس اگر کفر بورزید چگونه از (عذاب) روزی که کودکان را (از شدت هول) پیر سپید مو کند پرهیز خواهید کرد؟! (سوره مزمل آیه ۱۷)

پس در آن روز عذر خواهی کسانی که ستم ورزیدند اند سودی نمی بخشد و از آنان نخواهند که عذر خواهی کنند. (سوره روم آیه ۵۷)

خویشان را به خویشان خود نشان دهند؟ گنهکار آرزو کند ای کاش می توانست از عذاب آن روز پسران خود را فدا دهد و نیز همسر و برادرش را. و نیز خویش و قومش را که او را پناه می دادند و نیز همه کسانی را که در روی زمین اند تا این کار او را (از عذاب آن روز) نجات دهد. (سوره معراج ۱۱-۱۴)

روزی که آن را ببینید (خواهید دید که) هر زن شیر دهنده ای از شیر دادن کودکش غفلت می کند. و هر زن بارداری بار خود را فرو می نهد و مردم را مست می بینی. در حالی که مست نیستند. ولی عذاب خداوند سخت است. (سوره حج آیه ۲)

در روزی که چهره هایی سفید و چهره هایی سیاه می گردد. اما آنها که چهره هایشان سیاه شده (به آنها گفته می شود) آیا پس از ایمانتان کفر ورزیدید؟ پس بچشید این عذاب را در برابر آن که کفر می ورزیدید. و اما آنان که چهره هایشان سفید شده در رحمت خداوند و در آن جاودانند. (سوره آل عمران آیه ۱۰۶-۱۰۷)

و (در آن روز) هر امتی را گرد آمده و به زانو در افتاده می بینی؟ هر امتی به سوی کتاب خود خوانده می شود (و خطاب می آید که) امروز به آنچه عمل می کردید کیفر داده می شوند این نوشته ماست که بر (عمل های) شما به حق و درستی سخن می گوید. زیرا ما از آنچه شما انجام می دادید نسخه بر می داشتیم. (سوره جاثیه آیه ۲۸-۲۹)

و (به یاد آر) روزی که دشمنان خدا را به سوی آتش گرد می آورند. پس اول و آخر آنها (در مکانی) جمع آوری می گردند تا چون همه به آتش رسند گوششان و دیدگانشان و پوست بدنشان به آنچه انجام می دادند بر ضدشان گواهی دهند و آنها به پوست های بدن خود گویند چرا به زیان ما گواهی دادید؟ گویند: آن خدایی که همه چیز را به سخن در آورده ما را به سخن در آورد. و او همه شما را نخستن بار آفریده و اکنون به سوی او باز گردانده می شوید و شما (در دنیا وقت گناه) از (بیم) آن که گوش و دیدگان و پوست هایتان بر ضد شما گواهی دهد پنهان نمی شدید بلکه (تنها از مردم استتار می کردید و) گمان کردید که خداوند بیشتر آنچه را که (پنهان از مردم) به جای می آورید نمی داند. (سوره فصلت آیه ۱۹-۲۲)

توجه می دانی که روز جزا چیست! روزی که هیچ کس نسبت به دیگری قادر به انجام کاری نخواهد بود. و فرمان در آن روز تنها از آن خداوند است. (سوره انفطار آیه ۱۸-۱۹)

خدای یکتاست که جز او خدایی نیست. به یقین شما را (از قبورتان) به سوی (حساب) روز قیامت که شکی در آن نیست گرد خواهد آورد. و چه کسی در سخن از خدا راستگو تر است. (سوره نساء آیه ۸۷)

و کسانی که ایمان آورده اند و عمل های شایسته به جا آورده اند به زودی آنها را در بهشت هایی که از زیر آنها نهرها جاری است در آوریم. که در آنجا برای ابد جاودانند. وعده حق است که خدا داده و چه کسی در گفتار از خدا راستگو تر است؟! (سوره نساء آیه ۱۲۲)

و با جدی ترین سوگندهای خود به خدا سوگند یاد کردند که خداوند کسی را که می میراند هرگز بر نخواهد انگيخت! چرا. (خواهد انگيخت) وعده ای است بر عهده او حق و ثابت و لكن بیشتر مردم نمی دانند. (سوره نحل آیه ۳۸)

آیا انسان می پندارد که ما هرگز استخوان های او را (پس از مرگ) گرد نمی آوریم؟ چرا (گرد می آوریم) حال آنکه قادریم سر انگشتان او را نیز (با همان اسرار خطوطی که اول داشت) بسازیم. (سوره قیامه آیه ۳-۴)

هر جانداري (به ناچار) چشنده مرگ است... (سوره آل عمران آیه ۱۸۵)

هر کجا باشید مرگ شما را در می یابد هر چند در میان حصارها و قصرهای پرافراشته باشید... (سوره نساء آیه ۷۸)

و هیچ کس نمی داند که فردا چه به دست می آورد، و هیچ کس نمی داند که در کدام (قطعه) زمین می میرد، همانا خداوند (به همه اینها) دانا و آگاه است. (سوره لقمان آیه ۳۴)

و آیا در روی زمین سیر نکردند تا بنگرند که عاقبت کسانی که پیش از آنها بودند چگونه بود؟... (سوره روم آیه ۹)
پی ای کاش برای ما بازگشتی بود تا از مومنان می شدیم. (سوره شعراء آیه ۱۰۲)

قرآن کلام خداست

اگر حضرت محمد (ص) (کلامی از) قرآن را به دروغ به خدا نسبت می داد. پروردگار عالمیان با او چه می کرد؟

و آن گفتار یک شاعر نیست. (ولی) کمتر ایمان می آورید و نه گفتار یک کاهن (اما) کمتر متذکر می شوید. (این کتاب) فروفرستاده ای است از جانب پروردگار جهان و اگر او برخی از گفتارها را به ناحق به ما می بست مسلماً او را با تمام قدرت می گرفتیم (و به عذاب می کشیدیم) پس بی تردید شاهرگ قلبش را می بریدیم در آن صورت هیچ یک از شما جلوگیری از (عذاب) او نبود و همانا این (قرآن) یادآوری است برای پرهیزکاران و ما حتماً می دانیم که از میان شما تکذیب کنندگانی هستند و این قرآن حتماً حسرتی برای کافران خواهد بود. (سوره حاقه آیه ۴۱-۵۰)

این قرآن چنان نیست که افترا و دروغی از جانب غیر خدا باشد. بلکه تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده (تورات و انجیل را) و شرح و تفصیل هر کتاب (آسمانی) است. تردیدی در آن نیست و از جانب پروردگار عالمیان است. بلکه گویند که این (قرآن) را خود به دروغ ساخته است. بگو: پس یک سوره همانند آن را بیاورید و هر کس را غیر از خدا توان دارید به یاری طلبید اگر راستگوئید. (سوره یونس آیه ۳۷-۳۸)

و البته می دانیم که آنها می گویند: جز این نیست که این (قرآن) را بشری (از علمای یهود و نصارا و فارسیان) به او می آموزد. زبان کسی که به انحراف به او نسبت می دهند غیر عربی است و این (قرآن) به زبان عربی روشن است. (سوره نحل آیه ۱۰۳)

و تو قبل از این قرآن هیچ نوشته و کتابی را نمی خواندی و آن را به دست خویش نمی نوشتی و گرنه باطل گرایان (در نبوت تو) شک می کردند. (سوره عنکبوت آیه ۶۲)

پس آیا درباره (معارف) این قرآن اندیشه و پیگیری فکری نمی کنند و اگر از جانب غیر خدا بود مسلماً در آن اختلاف زیادی می یافتند. (سوره نساء آیه ۸۲)

و هرگز این (قرآن) را شیطانها فرو نیاورده اند و سزاوار آنها هم نیستند و قدرت آن را هم ندارند. به یقین آنها از شنیدن (وحی) معزول و بر کنارند. (سوره شعراء آیه ۲۱۰-۲۱۲)

سوگند به ستاره هنگامی که طلوع و غروب می کند که یار و دوست شما (محمد ص) نه گمراه شده و نه منحرف گشته و او هرگز از هوای نفس سخن نمی گوید. آنچه می گوید جز وحی که به او القاء می شود نیست و آن را (جبرائیل امین) که قوایش محکم و نیرومند است به او تعلیم داده است. (سوره نجم آیه ۵-۱)

حقا که ما این ذکر (قرآن) را فروفرستادیم و به یقین ما خود آن را نگهداریم. (سوره حجر آیه ۹)

بی تردید اگر طایفه انس و جن اجتماع کنند تا مانند این قرآن را بیاورند. همانند آن را نخواهند آورد هرچند یاور و پشتیبان یکدیگر باشند. (سوره اسراء آیه ۸۸)

محمد(ص) آخرین فرستاده خداست.

اگر محمد(ص) فرستاده ای از سوی خدا نبود. نمی توانست در برابر انبوه کفار دین اسلام را گسترش دهد. آری خدا بود که از فرستاده اش در مقابل نیرنگ های مختلف محافظت نمود و با نصرت های غیبی حمایت کرد. اکنون پس از گذشت ۱۴۰۰ سال، صدق گفتارش که فرمود: من آخرین فرستاده خدا هستم به اثبات رسیده است و اگر محمد (ص) پیامبری دروغین بود پروردگار عالمیان، پیامبری را در طی این سالها برای رد نبوت او می فرستاد.

و (به یاد آر) زمانی که کفار درباره تو مکر و نیرنگ می کردند تا تو را بازداشت کنند یا بکشند و یا (از شهر) بیرون کنند و آنها همواره نیرنگ می کردند و خدا هم با نیرنگشان مقابله می نمود و خدا بهترین مقابله کنندگان با نیرنگ است. (سوره انفال آیه ۳۰)

اگر او(پیامبر) را یاری نکنند بی تردید خدا او را یاری نمود. هنگامی که کافران او را (از مکه) بیرون کردند در حالی که یکی از دو تن بود(پیامبر و ابوبکر). آنگاه که هر دو در غار بودند وقتی که به همراه خود می گفت: اندوه مخور که حتما خدا با ماست. پس خدا سکینه و آرامش خود را بر او(پیامبر) فرود آورد و او را با سپاهیانی که نمی دیدند تقویت نمود... (سوره توبه آیه ۴۰)

و اگر بخواهند تو را فریب دهند به یقین خداوند تو را بس است. اوست کسی که تو را به نصرت(غیبی) خود و بوسیله مومنان تقویت نمود و میان دلهای آنها الفت افکند که اگر همه آنچه را در روی زمین است خرج می کردی نمی توانستی میان دلهایشان الفت افکنی و لکن خداوند میانشان الفت افکند. که همانا او مقتدر غالب و با حکمت است. (سوره انفال آیه ۶۳)

و (به یاد آر) هنگامی که عیسی بن مریم گفت: ای بنی اسرائیل. بی تردید من فرستاده خدا به سوی شمایم در حالی که آنچه را پیش از من آمده که تورات باشد تصدیق کننده ام و به فرستاده ای که پس از من خواهد آمد که نام او احمد(ص) است بشارت دهنده ام. پس چون احمد آمد و برای آنان دلایل روشن آورد. گفتند: این جادویی است آشکار. (سوره صف آیه ۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید. به یاد آرید نعمت خدا را بر خود آن گاه که (در جنگ احزاب) لشگریانی به شما روی آوردند. پس بر آنها بادی (سرد و تند و) سپاهیانی (از فرشتگان) که شما آنها را ندیدید فرستادیم و همیشه خداوند به آنچه عمل می کنید بیناست. (سوره احزاب آیه ۹)

محمد(ص) پدر هیچ یک از مردان شما نیست و لکن رسول خدا و خاتم پیامبران است و خداوند بر همه چیز داناست. (سوره احزاب آیه ۴۰)

کسانی که به آنها کتاب(آسمانی) داده ایم او را (محمد(ص)) (طبق معرفی کامل تورات و انجیل) می شناسند به گونه ای که پدرانیشان را می شناسند و همانا گروهی از آنان حق را در حالی که می دانند شدیداً پنهان می کنند. (سوره بقره آیه ۱۴۶)

رفتار رسول خدا، سرمشق زندگی

قطعاً برای شما در رفتار رسول خدا مایه اقتدار و سرمشق زندگی است. برای کسی که به خدا و روز واپسین امید دارد و خدا را بسیار یاد می کند. (سوره احزاب آیه ۲۱)

همانا خدا و فرشتگانش همواره بر پیامبر درود می فرستند. ای کسانی که ایمان آورده اید بر او درود فرستید و سلام گوید و کاملاً تسلیم (فرمان او) باشید. (سوره احزاب آیه ۵۶)

با توجه به اینکه قرآن، رفتار رسول خدا را سرمشق زندگی مسلمانان معرفی کرده است لذا در زیر، فراهایی از خصلتهای والای پیامبر(ص) و تعدادی از سخنان و احادیث پیامبر(ص) را بیان می کنیم.

فراهایی از خصلتهای والای پیامبر اعظم(صله الله علیه و آله و سلم)

1- قبل و بعد از بعثت به «محمّد امین» معروف بود و مردم اشیای گرانبهای خود را نزد آن حضرت به امانت می سپردند.

2- هیچ خصلتی نزد آن حضرت منفورتر از دروغ گویی نبود.

3- هنگام راه رفتن با آرامی و وقار و بدون تکبر راه می رفت. و نگاهش پیوسته به زیر افتاده و بر زمین دوخته بود.

- 4- هر که را می دید مبادرت به سلام می کرد و کسی در سلام بر او سبقت نگرفت.
- 5- اصحابش را به بهترین نامهایشان صدا می زد. با اصحابش در کارها بسیار مشورت می کرد و بر آن تأکید می فرمود. و پس از تصمیم به خدا توکل می کرد.
- 6- پیران را بسیار اکرام می کرد و با کودکان بسیار مهربان بود.
- 7- وقتی با کسی دست می داد دست خود را زودتر از دست او بیرون نمی کشید.
- 8- با مردم چنان معاشرت می کرد که هر کس گمان می کرد گرمی ترین فرد نزد آن حضرت است.
- 9- سکوتی طولانی داشت و تا نیاز نمی شد لب به سخن نمی گشود.
- 10- هر گاه با کسی هم صحبت می شد به سخنان او خوب گوش فرا می داد. و کاملاً برمی گشت و رو به او می ایستاد.
- 11- با هر که می نشست تا او اراده برخاستن نمی کرد آن حضرت بر نمی خاست.
- 12- در مجلسی نمی نشست و بر نمی خاست مگر با یاد خدا.
- 13- هنگام ورود به مجلسی در آخر و نزدیک درب می نشست نه در صدر آن و جای خاصی را به خود اختصاص نمی داد.
- 14- اگر در محضر او چیزی رخ می داد که ناپسند وی بود نادیده می گرفت.
- 15- اگر از کسی خطایی صادر می شد آن را نقل نمی کرد.
- 16- هرگز با کسی جدل و منازعه نمی کرد. و هرگز سخن کسی را قطع نمی کرد مگر آنکه حرف لغو باطل بگوید.
- 17- پاسخ به سؤالی را چند بار تکرار می کرد تا جوابش بر شنونده مشتبه نشود.
- 18- با فقرا زیاد نشست و بر خاست می کرد و با آنان هم غذا می شد.
- 19- دعوت بندگان و غلامان را می پذیرفت و هدیه را قبول می فرمود اگر چه به اندازه یک جرعه شیر بود.
- 20- بیش از همه صله رحم بجا می آورد. و به خویشاوندان خود احسان می کرد بی آنکه آنان را بر دیگران برتری دهد.
- 21- کلماتش جامع بود دارای الفاظی اندک و معنایی ژرف.
- 22- آنچه موجب صلاح دین و دنیای مردم بود به آنان می فرمود و مکرر می گفت: هر چه حاضران از من می شنوند به غایبان برسانند.
- 23- هر که عذر می آورد عذر او را قبول می کرد.
- 24- هرگز کسی را حقیر نمی شمرد.
- 25- هرگز کسی را دشنام نداد و یا به لقب های بد نخواند. و عیبهای مردم را جستجو نمی کرد

- 26- هرگز مذمت مردم نمی کرد و بسیار مدح آنان نمی گفت.
- 27- بر جسارت دیگران صبرمی فرمود و بدی را بر نیکی جزا می داد.
- 28- از بیماران عیادت می کرد اگر چه دورافتاده ترین نقطه مدینه بود.
- 29- سراغ اصحاب خود را می گرفت و همواره جویای حال آنان می شد.
- 30- اصحابش را به بهترین نامهایشان صدا می زد. با اصحابش در کارها بسیار مشورت می کرد و بر آن تأکید می فرمود. و پس از تصمیم به خدا توکل می کرد.
- 31- در جمع یارانش دایره وار می نشست و اگر غریبه ای بر آنان وارد می شد نمی توانست تشخیص دهد که پیامبر کدامیک از ایشان است.
- 32- میان یارانش انس و الفت برقرار می کرد.
- 33- وفادارترین مردم به عهد و پیمان بود.
- 34- اگر در حال نماز بود و کسی نزد او می آمد نمازش را کوتاه می کرد.
- 35- عزیزترین افراد نزد او کسی بود که خیرش بیشتر به دیگران می رسید.
- 36- هر گاه کسی از او حاجتی می طلبید اگر مقدور بود روا می فرمود و گر نه با سخنی خوش و با وعده ای نیکو او را راضی می کرد.
- 37- هرگز جواب رد به درخواست کسی نداد مگر آنکه برای معصیت باشد.
- 38- همواره متبسم بود و در عین حال خوف زیادی از خدا بر دل داشت.
- 39- چون شاد می شد چشمها را بر هم می گذاشت و خیلی اظهار فرح نمی کرد. اکثر خندیدن آن حضرت تبسم بود و صدایش به خنده بلند نمی شد.
- 40- مزاح می کرد اما به بهانه مزاح و خندانند حرف لغو و باطل نمی گفت.
- 41- نام بد را تغییر می داد و به جای آن نام نیک می گذاشت.
- 42- بردباریش همواره بر خشم او سبقت می گرفت.
- 43- از برای فوت امور دنیا ناراحت نمی شد. یا به خشم نمی آمد. و از برای خدا آنچنان به خشم می آمد که دیگر کسی او را نمی شناخت.
- 44- هرگز برای خودش انتقام نگرفت.
- 45- در حال خشنودی و ناخشنودی جز یاد حق بر زبان نداشت.
- 46- هرگز درهم و دیناری نزد خود پس انداز نکرد.

- 47- در خوراک و پوشاک چیزی زیادتز از خدمتکارانش نداشت. بر روی خاک می نشست و غذا می خورد. و بر روی زمین می خوابید.
- 48- کفش و لباسش را خودش وصله می کرد. و با دست خودش شیر می نوشید و پای شترش را خودش می بست.
- 49- هر مرکبی برایش مهیا بود سوار می شد و برایش فرقی نمی کرد.
- 50- هر جا می رفت عبايي که داشت به عنوان زیرانداز خود استفاده می کرد.
- 51- اکثر جامه های آن حضرت سفید بود. و چون جامه نو می پوشید جامه قبلی خود را به مسکینی می بخشید.
- 52- جامه فاخری که داشت مخصوص روز جمعه بود.
- 53- ژولیده مو بودن را کراهت می دانست.
- 54- از بوی بد خیلی نفرت داشت. و همیشه خوشبو بود و بیشترین مخارج آن حضرت برای خریدن عطر بود.
- 55- همیشه با وضو بود هنگام وضو گرفتن مسواک می زد.
- 56- ایام سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه را روزه می داشت.
- 57- هرگز نعمتی را مذمت نکرد و اندک نعمت خداوند را بزرگ می شمرد.
- 58- هرگز از غذایی تعریف نکرد و یا از غذایی بد نگفت و موقع غذا هرچه حاضر می کردند میل می فرمود. بر سر سفره از جلوی خود غذا تناول می فرمود. و بر سر غذا از همه زودتر حاضر می شد و از همه دیرتر دست می کشید.
- 59- تا گرسنه نمی شد غذا میل نمی کرد و قبل از سیر شدن منصرف می شد. و معده اش هیچگاه دو نوع غذا را در خود جمع نکرد.
- 60- تا آنجا که امکان داشت تنها غذا نمی خورد.
- 61- وقت آشامیدن سه جرعه می نوشید اول آنها بسم الله و آخر آنها الحمد لله
- 62- از دوشیزگان پرده نشین با حیاتر بود.
- 63- چون می خواست به منزل وارد شود سه بار اجازه می خواست.
- 64- اوقات داخل منزل را به سه بخش تقسیم می کرد: بخشی برای خدا، بخشی برای خانواده و نیز بخشی برای خودش بود و وقت خودش را با مردم قسمت می کرد.
- 65- هرگز به روی مردم چشم نمی دوخت و خیره نگاه نمی کرد.

سخنان و احادیثی از پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) :

یک ساعت تفکر از عبادت هفتاد سال بهتر و بالاتر است.

در روز قیامت هیچ عملی بهتر از خوش اخلاقی در ترازوی [اعمال] انسان قرار نمی‌گیرد.

کامل ترین مردم از جهت ایمان کسی است که اخلاقش خوبتر باشد و بهترین شما کسانی هستند که نسبت به همسران خود خوش رفتار باشند.

نزدیکترین شما به من در موافق قیامت، راستگوترین، امانتدارترین، وفادارترین، خوش اخلاق ترین و مردم دارترین شماست.

نماز ستون دین است.

نظافت و پاکیزگی از ایمان است.

پرهیزگارترین مردم کسی است که حق را بگوید چه به سودش باشد چه به زیانش

به خویشان و نزدیکان نیکی کنید با بسیار یاد کردن آن ها

سرور اعمال انصاف داشتن با مردم است، و همدردی نمودن با برادر (ایمانی) در راه خدا، و ذکر و یاد خدا در هر حال.

در اسلام هیچ بنایی در نزد خدا محبوب تر و ارجمند تر از ازدواج نیست.

مسلمان کیست؟

مسلمان یعنی تسلیم فرمان خدا. مسلمان یعنی حضرت ابراهیم که به فرمان خداوند اقدام به قربانی کردن فرزندش می کند. دستورات الهی را بر انتخاب و تشخیص خود ترجیح دادن و عمل کردن به این دستورات مفهوم مسلمان بودن است. آیا فرامین و دستورات الهی را می شناسیم و به آنها عمل می کنیم؟ بهترین راه و روش برای شناخت فرامین و دستورات الهی چیست؟ آیا ما مسلمانان ترجمه کتاب آسمانی قرآن را یک بار خوانده و در آیات آن اندیشیده ایم؟

و کیست که از آیین ابراهیم روی گرداند جز آن که قدر خود را نشناخته و خود را به نادانی می زند؟ و ما به یقین او را در دنیا برگزیدیم و حتما در آخرت از شایستگان است. آن گاه که پروردگارش به او گفت: اسلام بیاور و تسلیم شو. گفت: اسلام آوردم و تسلیم پروردگار جهانیان شدم. (سوره بقره آیه ۱۳۰ و ۱۳۱)

و (در آن روز) فرستاده خدا گوید: ای پروردگار من. همانا قوم من این قرآن را متروک گذاشتند. (سوره فرقان آیه ۳۰)

چه بسا کسانی که کفر ورزیده اند آرزو کنند که کاش مسلمان بودند (سوره حجر آیه ۲)

دستورات الهی چه هستند؟

آیا ما مسلمانان دستورات الهی را می‌شناسیم و به آنها عمل می‌کنیم؟

خدا به شما امر می‌کند که امانت را البته به صاحبانش باز دهید و چون حاکم بین مردم شوید به عدالت دآوری کنید همانا خدا شما را پند نیکو دهد که خدا به هر چیز آگاه و بصیر است. (سوره نساء آیه ۵۸)

ای اهل ایمان فرمان خدا و رسول و صاحبان امرتان را اطاعت کنید و چون در چیزی کارتان به گفتگو و نزاع کشید به حکم خدا و رسول باز گردید اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید این کار برای شما از هر چه که تصور کنید بهتر و خوش عاقبت تر خواهد بود. (سوره نساء آیه ۵۹)

و خدا را بر عهده مردم (این حق) است که آن خانه را قصد کنند و اعمال حج آن جا را به جا آورند. البته بر کسی که بتواند به سوی آن راه یابد و هر که کفران نماید (بداند که) حتما خداوند بی نیاز از جهانیان است. (سوره آل عمران آیه ۹۷)

و از (بریدن و قطع رابطه با) خویشاوندان پروا کنید. که همانا خداوند پیوسته بر شما مراقب و نگهبان است. (سوره نساء آیه ۱)

وای بر کم فروشان. آنان که چون از مردم پیمانه می‌ستانند به تمام می‌ستانند و چون برای آنها پیمانه یا وزن نمایند کم می‌گذارند. (سوره مطففین آیه ۱-۳)

و از چیزی که بدان علم نداری پیروی مکن. زیرا گوش و چشم و دل. هر یک مورد سوال قرار خواهند گرفت. (سوره اسراء آیه ۳۶)

و کسانی که (وسایل) ازدواج را نمی‌یابند باید پاکدامنی ورزند تا خدا آنها را از فضل خویش بی نیاز سازد... (سوره نور آیه ۳۳)

خداوند بدگویی آشکار و بلند را دوست ندارد جز برای کسی که بر او ستم رفته باشد و خداوند همواره شنوا و داناست. (سوره نساء آیه ۱۴۸)

آنهايي که سخنان را گوش فرا می‌دهند و از بهترین آنها پیروی می‌کنند آنها هستند که خدا هدایتشان کرده و آنها هستند که صاحبان خرد نابند. (سوره زمر آیه ۱۸)

و باید از شما گروهی باشند که به سوی کار خیر دعوت نمایند و به کار نیک امر کنند و از کار زشت بازدارند و آنهايـند که رستگارند. (سوره آل عمران آیه ۱۰۴)

و آنان چون کار زشتی (گناه کبیره ای) انجام دهند و یا (به گناه صغیره) بر خود ستم نمایند. خدا را به یاد آرند و برای گناهان خود آمرزش خواهند و کیست جر خداوند که گناهان را ببخشد و بر آنچه کرده اند در حالی که میدانند اصرار نمی‌ورزند. (سوره آل عمران آیه ۱۳۵)

ای اهل ایمان شراب و قمار و بت پرستی همه اینها پلید و از اعمال شیطان است از آن دوری کنید تا رستگار شوید..... (سوره مائده آیه ۸۹)

شما مومنان دشنام به آنان که غیر خدا را می‌خوانند مدهید.... (سوره انعام آیه ۱۰۸)

هر که نفسی را بدن حق قصاص و یا بی آنکه فساد و فتنه ای در روی زمین کند به قتل برساند مثل آن باشد که همه مردم را کشته و هر که نفسی را حیات بخشد مثل آنست که همه مردم را حیات بخشیده... (سوره مائده آیه ۳۲)

برای شما مومنان گوشت مردار و خون و خوک و آن ذبیحه را که به نام غیر خدا کشتند همه حرام شد و نیز حرام است هر حیوانی که به خفه کردن یا به چوب زدن یا از بلندی افگندن یا به شاخ زدن بمیرد... (سوره مائده آیه ۳)

چون عهده بستید بدان عهد وفا کنید و هرگز سوگند و پیمان را که موکد و استوار کردید مشکند چرا که خدا را بر خود ناظر و گواه گرفته اید و خدا به هر چه می کنید آگاه است. (سوره نمل آیه ۹۱)

و درباره پدر و مادر نیکوئی کنید و چنانچه هر دو یا یکی از آنها پیر و سالخورده شوند که موجب رنج و زحمت شما باشند زنهار کلمه ای که رنجیده خاطر شوند مگوئید و کمترین آزار به آنها مرسانید و با ایشان به اکرام و احترام سخن گوئید. (سوره الاسرا آیه ۲۳)

هرگز اسراف مکن که مبذران و مسرفان برادر شیطانند و شیطان است که سخت کفران نعمت پروردگار خود کرد. (سوره الاسرا آیه ۲۷)

هرگز به عمل زنا نزدیک نشوید که کار بسیار زشت و راهی بسیار ناپسند است. (سوره الاسرا آیه ۳۲)

و هرگز در زمین به کبر و ناز مرو و غرور و نخوت مفروش. (سوره الاسرا آیه ۳۷)

خداوند ربا را نابود می کند (برکت مال ربوی را می برد) و صدقات را فزونی می بخشد و خداوند هیچ کفران کننده گناهکاری را دوست نمی دارد.

ماه رمضان ماهی است که قرآن در آن فرو فرستاده شده که راهنمای مردم و دلایلی روشن از هدایت و جدایی است پس کسی که در این ماه حاضر باشد (در وطن باشد) باید آن را روزه بدارد و کسی که بیمار یا در سفر باشد تعدادی از روزه های دیگر (را روزه بدارد)... (سوره بقره آیه ۱۸۵)

ای قوم در سنجش وزن و کیل اجناس عدالت کنید و به مردم کم و گران نفروشید و در زمین به خیانت و فساد بر نخیزید... (سوره هود آیه ۸۵)

و باز به خاطر آورید وقتی که خدا اعلام فرمود که شما بندگان اگر شکر نعمت به جای آرید نعمت را می افزائیم و اگر کفران کنید به عذاب شدید گرفتار می شوید. (سوره ابراهیم آیه ۷)

به آن بندگان من که ایمان آورند بگو نماز بپا دارند و از آنچه روزی آنها کردیم در نهان آشکار انفاق کنند پیش از آنکه بیاید روزی که نه چیزی توان خرید و نه دوستی کس جز خدا به کار آید (سوره ابراهیم آیه ۳۸)

ای کسانی که ایمان آورده اید به خانه هایی غیر از خانه های خودتان وارد نشوید تا آنکه اجازه بگیرید و بر اهل آن سلام بگوئید این شما بهتر است باشد که متذکر شوید. (سوره نور آیه ۲۷)

ای رسول ما مردان مومن را بگو تا چشمان خود را (از نگاه حرام) فرو بندند و فروج و اندامشان را (از کار زشت با زنان) محفوظ دارند و این پاکیزگی (جسم و جان) شما اصلح است و البته خدا به هر چه کنید کاملاً آگاه است. (سوره نور آیه ۳۰)

به زنان با ایمان بگو که چشمان خود را (از نگاه حرام) فرو بندند و عورت های خود را حفظ کنند و زینت خود را آشکار نسازند جز آنچه خود پیداست و باید روسری های خود بر روی گریبان ها بزنید و زیور خود را بر کسی آشکار نسازید جز بر شوهرانتان یا پدرانشان یا پدران شوهرانتان یا پسرانشان یا پسران شوهرانتان یا برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان همجنس خودشان یا برده های ملکی شان یا مردان عقب مانده تابع خانواده که نیاز شهوانی ندارند یا کودکانی که نیاز آمیزش با زنها ندارند و پاهای خود را محکم به زمین نزنید تا زینت هایی که پنهان می دارند معلوم گردد و همگی شما ای مومنان به سوی خدا باز گردید باشد که رستگار شوید. (سوره نور آیه ۳۱)

در این که چیزی بخورید از خانه های خودتان (فرزندان یا همسرانتان) یا خانه پدرانتان یا خانه مادرانتان یا خانه برادرانتان یا خانه خواهرانتان یا خانه عمه هایتان یا خانه دایی هایتان یا خانه خاله هایتان یا خانه هایی که کلید هایشان را در اختیار دارید یا خانه دوستانتان ... آری بر شما گناهی نیست در این که دسته جمعی یا جدا جدا چیزی بخورید و تصرفی ننمائید... (سوره نور آیه ۶۱)

ای پیامبر به همسران و دخترانت و زنهای مومنان بگو روسری ها و چادر های خود را بر خویش بپفکنند ای کار نزدیک تر است به آنکه شناخته شوند تا مورد تعرض و آزار قرار نگیرند و خداوند همواره آموزرنده و مهربان است. (سوره احزاب آیه ۵۹)

و نماز بپا دارید و زکات بپردازید و با رکوع کنندگان رکوع نمائید (سوره بقره آیه ۴۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید هرگز گروهی گروه دیگر را مسخره نکنند شاید آن گروه (مسخره شدگان) بهتر از آنان باشند... و از یکدیگر عیب جویی نکنید و همدیگر را به لقب های زشت مخوانید. (سوره حجرات آیه ۱۱)

ای کسانی که ایمان آورده اید از بسیاری از گمان ها جدا بپرهیزید زیرا که برخی از گمان ها گناه است و تجسس و کاوش نکنید و از یکدیگر غیبت ننمائید. آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (سوره حجرات آیه ۱۲)

همانا اهل ایمان به رستگاری رسیدند آنان که در نماز خاضع و خاشع هستند و آنان که از لغو و سخن باطل اعراض و احتراز می کنند و آنان که زکات مال خود را به فقرا می دهند و آنان که فروج و اندامشان را از عمل حرام نگاه می دارند مگر بر جفتهایشان یا کنیزان ملکی متصرفی آنها که هیچ گونه ملامتی در مباشرت این زنان با آنها نیست و کسی که غیر این زنان حلال را به مباشرت طلبد البته ستمکار و متعدی خواهد بود. (سوره المومنون آیه ۱ تا ۷)

باید شما مومنان هر یک از زنان و مردان زنا کار را به صد تازیانه مجازات و تنبیه کنید و هرگز درباره آنان در دین خدا رافت و ترحم روا مدارید... (سوره نور آیه ۲)

و آنان که با زنان باعفت مومنه نسبت زنا دهند آنگاه چهار شاهد بر دعوی خود بیاورند آنان را به هشتاد تازیانه کیفر دهید و دیگر هرگز شهادت آنها را نپذیرید که مردمی فاسق و نادرستند. (سوره نور آیه ۴)

ای همسران پیامبر شما اگر تقوا پیشه کنید مانند دیگر زنان نیستید. پس با گفتارتان ناز و عشوه مریزید تا کسی که در دل او مرض است (در شما) طمع ورزد و گفتاری نیکو بگویند. (سوره احزاب آیه ۳۲)

به یقین مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مومن و زنان مومن و مردان مطیع و خاضع و زنان مطیع و خاضع و مردان راستگو و زنان راستگو و مردان صابر و شکیبا و زنان صابر و شکیبا و مردان فروتن از درون قلب و زنان فروتن از درون قلب و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان حافظ شهوات و زنان حافظ شهوات و مردان بسیار یاد کننده خدا و زنان بسیار یاد کننده خدا. خداوند برای همه آنها آمرزش و پاداشی بزرگ آماده کرده است. (سوره احزاب آیه ۳۵)

بزرگترین انتخاب زندگی چیست؟

انتخاب بین زندگی فانی دنیا و یا زندگی جاوید آخرت بزرگترین انتخاب زندگی است. بدیهی است که این انتخاب، انتخابی است که تمام وجوه زندگی انسان را تحت تاثیر قرار خواهد داد. گفتار، کردار، رفتار، نیات و انتخاب های روزمره... همه و همه بستگی به این تصمیم دارد. البته باید اعتراف کرد که انتخاب زندگی آخرت با وجود شیطان قسم خورده، هواهای نفسانی و مظاهر فریبده دنیا بسیار سخت خواهد بود. اما آیا برگزیدن حیات فانی دنیا به جای حیات ابدی آخرت بزرگترین خسران نخواهد بود. عدم تفکر در آفرینش و روز قیامت، سرگرم شدن به مظاهر فریبده دنیا و پیروی از هواهای نفسانی باعث می شود که انسان برای فرار از سختی و لذت بردن با توجیه کردن خود و توجیه کردن گناه، زندگی زود گذر دنیا را برگزیند.

هرکس تنها این دنیای زودگذر را بخواهد ما در دادن آنچه بخواهیم به هر که بخواهیم در دنیا شتاب می کنیم، آنگاه دوزخ را برای او مقرر می کنیم که در آن نکوهیده شده و رانده شده در آمده و خواهد سوخت. (سوره اسرا آیه ۱۸)

و کسانی که طالب حیات آخرت باشند و برای آن به قدر طاقت بکوشند البته به شرط ایمان به خدا سعی آنها مقبول و ماجور خواهد بود. (سوره اسراء آیه ۱۹)

و ما به هر دو فرقه از دنیا طلبان و آخرت طلبان به لطف خود مدد خواهیم داد که از لطف و عطای پروردگارت هیچ کس محروم نخواهد بود. (سوره اسراء آیه ۲۰)

و این زندگی دنیا جز سرگرمی بیهوده و بازیچه نیست، و حقا خانه آخرت دارای حیات است. اگر می دانستند. (سوره عنکبوت آیه ۶۴)

بدانید که جز این نیست که زندگی این دنیا بازی و سرگرمی و آرایش نمودن و فخر فروشی تان به یکدیگر و افزون طلبی از همدیگر در اموال و فرزندان است. همانند بارانی که گیاهان آن کشاورزان را به شگفت آورد. سپس پژمرده شود و آن را زرد بینی سپس خشک و شکسته شود. و در آخرت عذابی سخت است (برای طاعیان) و آمرزش و خشنودی خدا (برای مطیعان) و زندگی دنیا جز متاع فریب نیست. (سوره حدید آیه ۲۰)

و اگر بیم آن نبود که مردم همه یک امت شوند (و همه بر کفر و شرک اتفاق کنند) همانا برای کسانی که به خدای رحمان کفر می ورزیدند برای خانه هایشان سقف هایی از نقره می ساختیم. و نردبان هایی (از نقره) که از آن بالا روند و برای خانه هایشان درهایی و نیز تخت های (از نقره می ساختیم) که بر آنها تکیه کنند و نیز (برای خانه هایشان) زیور و زینت زرین را (قرار می دادیم) اما همه اینها جز برخورداری زندگی دنیا نیست و آخرت در نزد پروردگار تو از آن پرهیزکاران است. (سوره زخرف آیه ۳۵)

اخلاق قرآنی

۱ - صداقت:

ای کسانی که ایمان آورده اید. از خدا پروا کنید و با راستگویان باشید. (سوره توبه آیه ۱۱۹)

خداوند گوید: این روزی است که راستان را راستیشان سود می بخشد. برای آنها بهشت هایی است که از زیر آنها نهرها روان است. جاودانه در آن باشند. خدا از آنها خوشنود است و آنها از خدا خشنود. این است کامیابی بزرگ. (سوره المائده آیه ۱۱۹)

۲ - گفتار نیکوتر

به بندگان من بگو سخنی را که نیکوتر است بگویند. همانا شیطان میانشان را بر هم می زند. زیرا شیطان همیشه برای انسان دشمنی آشکار بوده و هست. (سوره اسراء آیه ۵۳)

۳ - دوری از خشم:

و به سوی آمرزشی از جانب پروردگارتان و بهشتی که پهنای آن (به اندازه) آسمانها و زمین است و برای پرهیزکاران آماده شده بشتابید. همانان که در وسعت و شادی و فقر مالی و حالی اتفاق می کنند و فرونشاندگان خشم و بخشاینندگان (لغزش های) مردم اند. و خداوند نیکوکاران را دوست دارد. (سوره آل عمران آیه ۱۳۳-۱۳۴)

۴ - دعوت به کار خیر

و باید از شما گروهی باشند که به سوی کار خیر دعوت نمایند و به کار نیک امر کنند و از کار زشت بازدارند و آنها را که رستگارند. (سوره آل عمران آیه ۱۰۴)

۵ - دوری از برتری طلبی

آن خانه والای آخرت را از آن کسانی قرار می دهیم که در روی زمین اراده برتری و تسلط و فساد و تباهی ندارد و سرانجام (نیک) از آن پرهیزکاران است. (سوره قصص آیه ۸۳)

۶ - دوری از ریا

بگو: من فقط خدا را در حالی که اعتقاد و طاعت را برای او خالص کرده ام می پرستم. (سوره زمر آیه ۱۴)

خدا را در حالی که طاعت و عقیده را برای او خالص کرده باشید بخوانید هر چند کافران نپسندند. (سوره غافر آیه ۱۴)

۶ - دوری از کینه

و هرگز امر نیک با امر بد یکسان نیست. (پس بدی های دیگران را) با بهترین روش دفع کن. بطوری که به ناگاه آن که میان تو و او دشمنی است. (چنان شود که) گویی دوستی گرم و خویشاوند است و این (صفت) جز به کسانی که صبر ورزیده اند القاء و اعطا نمی شود و جز به کسی که سهم بزرگی (از کمال انسانیت) دارد داده نمی شود. (سوره فصلت آیه ۳۵)

۷-دوری از عیب جویی و بدگویی

وای بر هر عادت کننده به عیب جویی مردم و بدگویی دیگران. (سوره همزه آیه ۱)

۸-دوری از غیبت و گمان بد و تجسس:

ای کسانی که ایمان آورده اید. از بسیاری از گمان ها جدا بپرهیزید. زیرا که (پیروی) برخی از گمان ها گناه است. و تجسس و کاوش نکنید و از یکدیگر غیبت ننمائید. آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (مسلمان) آن را میغوض دارید! و از خدا پروا نمائید که خدا بسیار توجه کننده و توبه پذیر و مهربان است. (سوره حجرات آیه ۱۲)

۹-دوری از بخل

و آن کس که بخل ورزید و خود را بی نیاز شمرد. و وعده های الهی را تکذیب نمود. پس به زودی او را به راه دشواری آماده می سازیم. و چون (به قعر جهنم) سقوط کند مالش برای او سودی نخواهد داشت. (سوره لیل آیه ۸-۱۱)

۱۰-دوری از غرور

بندگان (واقعی خدای) رحمان کسانی اند که بر روی زمین با آرامش و فروتنی راه می روند. و چون نادانان آنها را طرف خطاب قرار دهند آنها سلامی گویند. (سوره فرقان آیه ۶۳)

ای انسان. چه چیز تو را به پروردگار بزرگواری مغرور نمود؟ خدایی که تو را آفرید و اندامهایت را درست و منظم ساخت و تعدیل کرد و سامان داد. (سوره انفطار آیه ۶-۷)

در روی زمین با کبر و سرمستی راه مرو. زیرا (هرچند قوی باشی) هرگز نمی توانی (باگمهایت) زمین را بشکافی و هرگز نمی توانی در بلندی به کوه برسی. (سوره اسراء آیه ۳۷)

و بندگان (واقعی خدای) رحمان کسانی اند که بر روی زمین با آرامش و فروتنی راه می روند. و چون نادانان آنها را طرف خطاب قرار دهند آنها سلامی گویند.. (سوره فرقان آیه ۶۳)

پس از درهای جهنم (با طبقات آن) وارد شوید. در حالی که جاودانه در آن جایید. پس بسیار بد جایگاهی است جایگاه متکبران. (سوره نحل آیه ۲۹)

۱۱-دوری از نیرنگ

هر که شرف و قدرت و غلبه خواهد (بداند که) اینها یکسره از آن خداوند است. سخنان پاکیزه به سوی او بالا می رود و عمل صالح آن را بالا میبرد و کسانی که بدی ها را به نیرنگ انجام می دهند آنها را عذابی است سخت. و نیرنگشان تباه و بی اثر است. (سوره فاطر آیه ۱۰)

۱۲-دوری از حسد

و هرگز آنچه را که خدا به وسیله آن برخی از شما را بر برخی برتری داده آرزو مکنید. برای مردان بهره ای است از آنچه کسب کرده اند و برای زنان نیز بهره ای است از آنچه کسب کرده اند. و از خداوند از فضل او بخواهید که همانا خداوند به همه چیز داناست. (سوره نساء آیه ۳۲)

۱۳-دوری از آزار دیگران

و آنهایی که مردان مومن و زنان مومن را بی آنکه جرمی مرتکب شده باشند می آزارند حقا که متحمل بهتان و گناهی آشکار شده اند. (سوره احزاب آیه ۵۷)

۱۴-مهربانی به دیگران

محمد(ص) فرستاده خداست و کسانی که همراه اویند در برابر کفار نیرومند و سرسخت و در میان خودشان مهربانند. (سوره فتح آیه ۲۹)

۱۵-دوری از تمسخر دیگران

ای کسانی که ایمان آورده اید. هرگز گروهی، گروه دیگر را مسخره نکنند. شاید آن گروه (مسخره شدگان) بهتر از آنان باشند. (سوره حجرات آیه ۱۱)

۱۶-دوری از سخن چینی

و از هیچ کس که بسیار سوگند خور و فرومایه است فرمان مبر. آن که سخت عیب جو و بدگو و گام بردارنده به سخن چینی است. (سوره قلم آیه ۱۰-۱۱)

۱۷-دوری از اسراف

هرگز اسراف مکن که مبذران و مسرفان برادر شیطانند و شیطان است که سخت کفران نعمت پروردگار خود کرد. (سوره الاسرا آیه ۲۷)

نتایج تقوای الهی چیست؟

کسانی را که تقوا (ترس از خدا) نصیب کرده اند خیر دنیا و آخرت داده اند و تقوا تنها ملاک برتری است. انسان با تقوا بدون پشتیبان نمی ماند و خداوند او را از راهی که گمان نمی کند روزی می دهد و خداوند کارهایش را آسان و گناهانش را می زداید. کسی که لباس تقوا به تن کرد نفس اماره نمی تواند به او زیانی برساند و زبان او از ناروا گفتن. چشم او از ناروا دیدن. گوش او از ناروا شنیدن و فکر و ذهن او از ناروا گمان کردن به دور می ماند. کسانی که خدا ترس و پرهیزکارند خداوند به آنها قدرت تشخیص حق از باطل و تمییز دادن راه سعادت از راه شقاوت را عنایت می کند. و کسانی که از خدا می ترسند به دستورات الهی عمل می کنند و از منهیاتش با جدیت تمام می پرهیزند.

ای کسانی که ایمان آورده اید. اگر از خدا پروا کنید برای شما نیروی جدا کننده (تشخیص دهنده حق از باطل) قرار می دهد و گناهان (صغیره) شما را می زداید و (گناهان کبیره) شما را می آمرزد و خدا دارای فضل و احسان بزرگ است. (سوره انفال آیه ۲۹)

ای مردم بی تردید ما همه شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را قبیله های بزرگ و کوچک قرار دادیم تا همدیگر را بشناسید. مسلماً گرمی ترین شما در نزد خدا با تقواترین شماست. همانا خداوند بسیار دانا و آگاه است. (سوره حجرات آیه ۱۳)

و کسی که از خدا پروا کند برای او راه خروجی (از مشکلات) قرار می دهد و او را از راهی که گمان نمی برد روزی می دهد... (سوره طلاق آیه ۲ و ۳)

و از خدا پروا نمایید و بدانید که خدا با پرهیزکاران است. (سوره بقره آیه ۱۹۴)

و هر که از خدا پروا کند خدا بر او در کارهایش آسانی قرار می دهد. (سوره طلاق آیه ۴)

و هر که از خدا پروا کند خدا گناهان او را می زداید و پاداش او را بزرگ می دارد. (سوره طلاق آیه ۵)

پس از خدا پروا کنید ای صاحبان خرد که ایمان آورده اید (سوره طلاق آیه ۱۰)

ای فرزندان آدم. به یقین بر شما لباسی که عورت های شما را بپوشاند و لباسی که زینت و زیور شما باشد نازل کردیم و البته لباس تقوا بهتر است. اینها از آیات و نشانه های خداوند (برای مردم) است باشد که متذکر شوید. (سوره اعراف آیه ۲۶)

آزمونهای الهی

خداوند انسانها را با خوشی ها و ناخوشی ها، اموال، جانها، فرزندان و پست و مقام و میزان اطاعت بندگان از دستورات الهی و احکامی که در کتاب خود فرو فرستاده می آزماید. صبر بر مصیب ها و سپاس و شکر نعمت پروردگار را به جای آوردن و یا کفران ورزیدن از دیگر آزمون های الهی است.

آیا مردم گمان کرده اند که رها می شوند تا بگویند ایمان آوردیم و آنها آزمایش خواهند شد؟! بی تردید کسانی را که پیش از آنها بودند آزمودیم. پس بی تردید علم ازلی خداوند درباره کسانی که راست گفتند تحقق می یابد و دوباره دروغگویان نیز تحقق می یابد. (سوره عنکبوت آیه ۲ و ۳)

و اگر خدا می خواست همه را یک امت می گردانید و لیکن این نکرد تا شما را به احکامی که در کتاب خود فرستاده بیازماید. پس شما به کارهای نیک سبقت گیرید که بازگشت همه شما به سوی خداست و در آنچه اختلاف می نمائید شما را آگاه خواهد ساخت. (سوره مائده آیه ۴۸)

و بدانید که اموال و فرزندان و وسیله آزمایش اند و خداست که پاداش بزرگ در نزد اوست. (سوره انفال آیه ۲۸)

و آنها را در روی زمین به صورت گروه هایی پراکنده کردیم. برخی از آنها نیکوکارند و برخی فروتر از آنها و آنها را با خوشی ها و ناخوشی ها آزمودیم باشد که (به سوی حق) بازگردند. (سوره اعراف آیه ۱۶۸)

و حتما شما را به ترس و گرسنگی و کاهش مالها و جانها و محصولات آزمایش خواهیم نمود و شکیبایان را مژده ده. همان کسانی که چون مصیبتی بر آنها وارد شود گویند همانا ما از خدائیم و به سوی او باز خواهیم گشت. (سوره بقره آیه ۵۵ و ۵۶)

پس هنگامی که طالوت لشکر کشید سپاه خود را گفت همانا خدا شما را به نهر آبی آزمایش کند هر آنکه از آن بیاشامد از من و هم آئین من نیست و هر آنکه هیچ نیاشامد یا کفی بیش بر نگیرد از من و هم آئین من خواهد بود. پس همه سپاه آشامیدند به جز عده قلیلی از آنها بدین سبب که معصیت حق کردند... (سوره بقره آیه ۲۴۹)

و از آنان حال مجتمعی را که در ساحل دریا بودند بپرس. آنگاه که روز شنبه (از حکم حرمت صید ماهی در آن روز) تجاوز می کردند. هنگامی که ماهی ها در روز شنبه آشکارا روی آب می آمدند و در روز غیر شنبه نمی آمدند. این گونه ما آنها را در برابر نافرمانی هایشان آزمایش می کردیم. (سوره اعراف آیه ۱۶۳)

و برخی از شما را بر برخی دیگر به درجاتی بالا برد. تا شما را در آنچه به شما داده بیازماید... (سوره انعام آیه ۱۶۵)

و ما برخی از شما را وسیله آزمایش برخی دیگر قرار داده ایم (تا ببینیم) که آیا صبر می کنید؟ و همواره پرواردگار تو (به حال همه) بیناست. (سوره فرقان آیه ۲۰)

کسی که در نزد او دانشی از کتاب بود گفت: من آن را پیش از آن که پلک چشمتم به هم بخورد. به نزد تو می آورم. پس چون آن را در نزد خود حاضر و پابرجا دید گفت: این از فضل پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا سپاس می گزارم یا کفران می ورزم؟ و هر کس سپاس گزارد به سود خود سپاس گذاشته، و هر کس کفران ورزد پس همانا پروردگار من بی نیاز و بزرگوار است. (سوره نمل آیه ۴۰)

آری. هرگاه انسان را ضرر و زیانی رسد ما را فرا می خواند. پس چون که نعمتی را از جانب خود به او عطا کردیم می گوید: جز این نیست که من آن را از روی کاردانی خود بدست آورده ام. (نه) بلکه امتحانی است (از جانب خدا) ولیکن بیشترشان نمی دانند. (سوره زمر آیه ۴۹)

البته ما آنچه را که بر روی زمین است زینت و آرایش آن قرار دادیم تا آنان را بیازماییم که کدام یک از آنان در عمل نیکوترند. (سوره کهف آیه ۷)

سنجش الهی چگونه است؟

و کتاب (اعمال) نهاده شود و گناهکاران را از آنچه در آن است هراسان خواهی دید و می گویند: ای وای بر ما، این نوشته را چیست که هیچ کوچک و بزرگی را به جای نهاده، جز آنکه همه را بر شمرده است؟! و آنچه را انجام داده اند حاضر خواهند یافت و پروردگارت به هیچ کس ستم نخواهد کرد. (سوره کهف آیه ۴۹)

و ما در روز قیامت سنجش ها و ترازوهای عادلانه می نهیم. پس به هیچ کس هیچ گونه ستمی نمی شود و اگر (عمل مکلف) به وزن دانه خردلی هم باشد آن را می آوریم و همین کافی است که ما حسابگریم. (سوره انبیاء آیه ۴۶)

ای پسر عزیزم، (عمل آدمی) اگر به اندازه سنگینی دانه خردلی در دل سنگ سختی یا در آسمانها یا داخل این زمین باشد خداوند آن را (در روز قیامت) خواهد آورد زیرا خدا دقیق و آگاه است. (سوره لقمان آیه ۱۶)

علم الهی

خزائن و گنجینه های غیب نزد اوست. آنها را کسی جز او نمی داند و آنچه را در خشکی و دریاست می داند و هیچ برگی فرو نمی افتد جز آنکه آن را می داند و دانه ای در تاریکی های (زیر) زمین و هیچ تر و خشکی (از میوه جات و حبوبات) فرو نمی افتد جز آنکه در کتابی روشن هست. و اوست کسی که شبانگاه روح شما را می گیرد و آنچه را در روز به دست می آورید می داند. سپس شما را در روز بر می انگیزد تا مدتی معین (مدت عمرتان) به سر آید سپس بازگشت شما به سوی اوست آنگاه شما را به آنچه انجام می دادید آگاه می کند و اوست چیره و مسلط بالای سر بندگان و نگهبانی بر شما می فرستد تا آنگاه که هر یک از شما را مرگ فرا رسد فرستادگان ما جان شما را می گیرند و آنها هرگز (در انجام وظیفه) کوتاهی ندارند. (سوره انعام آیه ۵۹-۶۱)

آنچه در زمین فرو می رود و آنچه از زمین بیرون می آید و آنچه از آسمان فرو می آید و آنچه به آسمان بالا می رود همه را می داند و هر کجا که باشید او با شماست و خدا به آنچه می کنید بیناست. (سوره حدید آیه ۴)

و گفتارتان را پنهان دارید یا آشکار سازید. حتما خداوند به آنچه در سینه هاست داناست. آیا کسی که آفریده نمی داند؟ و اوست که باریک بین و آگاه است. (سوره ملک آیه ۱۳-۱۴)

و به یقین ما انسان را آفریدیم و آنچه را که نفسش بدان سبب در او وسوسه می کند می دانیم و ما به او از رگ گردن و رگ های خونس نزدیک تریم. (به یاد آر) آن گاه که آن دو (فرشته) دریافت کننده. از راست و از چپ او نشسته (افکار و اعمال او را) دریافت می کنند. هیچ سخنی را بر زبان نمی آورد جز آنکه در نزد او فرشته مراقب حاضر و آماده ای (برای نوشتن) است. (سوره قاف آیه ۱۶-۱۸)

آیا (به چشم دل) ندیدی که خداوند آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می داند؟ هیچ نجوا و رازگویی میان سه نفر محقق نمی شود مگر این که او چهارمی آنهاست و نه میان پنج نفر مگر آنکه او ششمی آنهاست. و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر اینکه او با آنهاست در هر کجا که باشند. سپس در روز قیامت همه را به آنچه که کرده اند آگاه می سازد. حقا که خداوند به همه چیز داناست. (سوره مجادله آیه ۷)

هدایت الهی شامل حال چه کسانی می شود؟

آنان که به غیب ایمان دارند و همواره به یاد خدا بوده و در آیات و نشانه های خداوند تفکر می کنند و سخنان را گوش فرا می دهند و از بهترین آنها پیروی می کنند. کسانی هستند که هدایت می شوند و خداوند هرگز مردمان ستمکار، کافر و فاسق را هدایت نمی کند.

و هیچ کس را نرسد که ایمان بیاورد مگر به اذن و توفیق خداوند. و خدا پلیدی و گمراهی را بر کسانی قرار می دهد که نمی اندیشند. (سوره یونس آیه ۱۰۰)

مسلم تو نمی توانی هرکس را که خود دوست بداری هدایت کنی. و لکن خداست که هر کس را بخواهد به ایمان می رساند و او به کسانی که استعداد هدایت را دارند داناتر است. (سوره قصص آیه ۵۶)

و هر کس از یاد خدای رحمان چشم بپوشد. بر او شیطانی می گماریم که همواره یار و قرین او باشد و مسلماً آن شیطانها آنان را از راه (هر خیری) باز می دارند و آنها گمان می کنند که هدایت یافتگانند. (سوره زخرف آیه ۳۶-۳۷)

آنهايي که سخنان را گوش فرا می دهند و از بهترین آنها پیروی می کنند. آنها هستند که خدا هدایتشان کرده و آنها هستند که صاحبان خرد نابند (سوره زمر آیه ۱۸)

و کسانی که آیات و نشانه های ما را تکذیب کردند کرها و لال هایی هستند در تاریکی ها. هر که را خدا بخواهد در گمراهی رها می سازد و هر که را بخواهد به راه راست قرار می دهد. (سوره انعام آیه ۳۹)

این کتاب والارثه که جای شکی در آن نیست مایه هدایت پرهیزکاران است. آنها که به غیب ایمان دارند و نماز را بر پا می دارند و از آنچه به آنها روزی داده ایم انفاق می نمایند و آنان که به آنچه به سوی تو فرو فرستاده شده و به آنچه پیش از تو (بر پیغمبران گذشتگان) فروفرستاده شده ایمان دارند و به روز واپسین (قیامت) یقین دارند. آنها هستند که بر هدایتی از سوی خدایشان قرار دارند و آنهايנד که رستگارند. (سوره بقره آیه)

چه کسانی زیانکارند؟

همانا کسانی که به روز واپسین ایمان نمی آورند. اعمال (زشت و باطل) آنها را در نظرشان آراستیم. از این رو همواره در سرگردانی اند. آنها هستند که برایشان عذابی سخت است و آنهایند که در آخرت زیانکارترند. (سوره نمل آیه ۵)

کسانی که به باطل ایمان آورده و به خدا کفر ورزیده اند آنهایند که زیانکارند. (سوره عنکبوت آیه ۵۲)

و هر که جز اسلام دینی را بطلبد. هرگز از او پذیرفته نمی شود و او در آخرت از زیانکارن است. (سوره آل عمران آیه ۸۵)

بگو: آیا شما را از زیانکارترین مردم خبر دهیم؟ آنها کسانی هستند که سعیشان در زندگی دنیا گم و تباه شده است و خود گمان می کنند که کار نیکی انجام می دهند. آنهایند کسانی که به آیات پروردگارشان و ملاقات او (در روز واپسین) کفر ورزیده اند پس عمل های آنها حبط و باطل گردید و در نتیجه برای آنها در روز قیامت ارزشی (سنجشی) نمی نهیم (سوره کهف آیه ۱۰۳-۱۰۵)

و از مردم کسی هست که خدا را یک طرفه می پرستد. پس اگر خبری به او رسد بدان دلگرم می شود و چون آزمونی به او رسید برتافته بر می گردد. چنین کسی در دنیا و آخرت زیان کرده است. این است همان زیان آشکار. (سوره حج آیه ۱۱)

بدترین جنبندگان در نزد خدا چه کسانی هستند؟

مردم کر و لال از شنیدن و گفتن حق و همچنین کسانی که نمی اندیشند و کفاربترین جنبندگان در نزد خدا هستند .

حقا که بدترین جنبندگان در نزد خدا مردم کر و لالی (از شنیدن و گفتن حق) هستند که نمی اندیشند. (سوره انفال آیه ۲۲)

بی تردید بدترین جنبندگان در نزد خداوند کسانی هستند که کفر ورزیدند. پس دیگر ایمان نمی آورند. (سوره انفال آیه ۵۵)

نماز تشکر از نعمت های خداست.

آنچه را از این کتاب به سوی تو وحی شده تلاوت کن و نماز را بر پا دار. زیرا نماز از گناهان بزرگ و آنچه ناپسند است باز می دارد. البته یاد خدا بودن بزرگ تر است و خدا می داند چه می کنی. (سوره عنکبوت آیه ۴۵)

ای کسانی که ایمان آورده اید از صبر و نماز کمک بجوئید که همانا خداوند با صابران است. (سوره بقره آیه ۱۵۳)

پس خدا را تسبیح گوئید آنگاه که وارد شامگاه می شوید و آنگاه که وارد صبحگاه می شوید و ستایش از آن اوست در آسمانها و زمین و در وقت عصر و هنگامی که ظهر می کنید. (سوره روم آیه ۱۷-۱۸)

بر همه نمازها (به ویژه) نماز میانه (نماز ظهر) محافظت نمائید و (در نماز و هر امری) برای خدا خاضعانه به پا خیرید. (سوره بقره آیه ۲۳۸)

بگو: الله را بخوانید یا رحمان را بخوانید. هر یک را بخوانید (اشاره به یک ذات پاک است زیرا) برای او بهترین نامهاست و نمازهایت را خیلی بلند بخوان و خیلی هم آهسته بخوان و میان این دو راهی بطلب. (سوره اسراء آیه ۱۱۰)

البته نماز شب بهترین شاهد اخلاص قلب و دعوی صدق ایمان است. (سوره مزمل آیه ۶)

و جن و انس را نیافریدم مگر برای اینکه مرا پرستش کنند. نه از آنان می خواهم که برایم تحصیل روزی کنند و نه می خواهم که طعامم دهند. (سوره زاریات آیه ۵۶-۵۷)

و از هر چیزی که از او خواستید (خواست قوی یا عملی یا طبیعی) به شما عطا کرد. و اگر نعمت های خدا را بشمارید. شمار و حساب نتوانید کرد. حقا که انسان سخت ستمگر و ناسپاس است. (سوره ابراهیم آیه ۳۴)

از حال گنهکاران، چه چیزی شما را به دوزخ در آورد؟ گویند: ما از نمازگزاران نبودیم. (سوره مدثر آیه ۴۱-۴۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید. چون برای نماز برخیزید (و وضو نداشتید) پس صورت ها و دست هایتان را تا آرنج بشوئید و بر سرتان و روی پاهاتان تا برآمدگی روی هر دو پا مسح کنید... (سوره مائده آیه ۶)

که بی تردید نماز همواره بر مومنان مقرری است واجب. (سوره نساء آیه ۱۰۳)

پس وای به حال نمازگزاران. آنان که از نمازشان غافل و به آن بی اعتنایند. آنان که ریاکارند. (سوره ماعون آیه ۴-۶)

معیار انتخاب دوست و همنشین چیست؟

ما میانگین نفراتی هستیم که با آنها در ارتباطیم. لذا می بایست در انتخاب دوستان و همنشینان خود دقت کنیم و کسانی را برای دوستی انتخاب کنیم که ما را به یاد خدا بیاندازند:

تا تو را عقل و دین بیفزاید

همنشین تو به ز تو باید

و به یاد آر روزی که ستمگر پشت دست های خود را به دندان می گزد و می گوید: ای کاش همراه پیامبر راهی را پیش می گرفتم. ای وای بر من. کاش فلانی را دوست نمی گرفتم حقا که مرا از یاد خدا پس از آنکه به من رسیده بود منحرف نمود... (سوره فرقان آیه ۲۷-۲۹)

عاقبت مال اندوزی

و کسانی که طلا و نقره را گنجینه می سازند و در راه خدا هزینه نمی کنند همه آنان را به عذابی دردناک بشارت ده. روزی که آنها را در آتش جهنم سرخ کنند و پیشانی و پهلوها و پشت های آنان را بدان داغ نهند (و به آنها گویند) این همان گنج هایست که برای خود اندوخته بودید پس بجشید کیفر گنج اندوزی خود را! (سوره توبه آیه ۳۴-۳۵)

آن که مال گردآوری و پیاپی شماره کرد و انباشت می پندارد که مالش او را جاودانه خواهد ساخت. چنین نیست. بی تردید در حطمه (آتش خرد کننده) افکنده می شود. (سوره همزه آیه ۲-۴)

همانا قارون از قوم موسی بود. پس بر آنان تعدی و ستم نمود و از گنجینه های اموال آن اندازه به او داده بودیم که (حمل) کلیدهای آنها بر گروه نیرومند سنگینی می کرد. (به یاد آر) زمانی که قومش به او گفتند: سرمستی مکن زیرا خداوند سر مستی کنندگان را دوست ندارد. و در آنچه خداوند به تو داده خاتمه آخرت را بطلب و سهم خود را از دنیا فراموش مکن و نیکی کن همان گونه که خدا به تو نیکی کرده و در روی زمین در جستجوی فساد مباش. زیرا خداوند فساد انگیزان را دوست ندارد. (قارون) گفت: جز این نیست که این اموال از روی دانشی که نزد من است به من داده شده! آیا ندانسته است که خداوند پیش از وی از مجتمعات انسانی کسانی را که از او قویتر و ثروتمندتر و پر جمعیت تر بودند هلاک نمود؟ و هرگز گنهکاران از گناهشان پرسیده نمی شوند (و عذاب خداوند ناگهانی فرود می آید). پس (روزی قارون) در میان آرایش شخصی و اشرافی خود بر قوم خویش بیرون آمد. آنهایی که زندگی دنیا را می خواستند گفتند: ای کاش همانند آنچه به قارون داده شده برای ما بود! حقا که او دارای بهره ای بزرگ است. و کسانی که به آنها دانش (الهی و دینی) داده شده بود گفتند: وای بر شما! پاداش خداوند برای کسانی که ایمان آورد و عملی شایسته کند (از همه ثروت قارون) بهتر است. و آن را نمی دهند مگر به صابران. پس او و خانه اش را به زمین فرو بردیم. پس او را در برابر (عذاب) خداوند گروهی نبود که یاریش دهند و خود نیز از کسانی نبود که از خود دفاع می کنند. و کسانی که دیروز آرزوی جایگاه او را می کردند چنان شدند که می گفتند: ای وای. گویی خداست که روزی را برای هر کس از بندگان که بخواهد گسترش می دهد و تنگ می گیرد! اگر نه این نبود که خدا بر ما منت نهاد ما را نیز به زمین فرو می برد. ای وای. گویی کافران رستگار نمی شوند! (سوره قصص آیه ۷۶-۸۲)

مثل (انفاقات) کسانی که اموالشان را در راه خدا انفاق می کنند مثل دانه ای است که هفت خوشه برویاند و در هر خوشه یکصد دانه باشد. و خداوند برای هر که بخواهد چند برابر می کند و خداوند از نظر (وجود و توان و رحمت) دارای وسعت است و داناست. (سوره بقره آیه ۲۶۱)

ای کسانی که که ایمان آورده اید از آنچه روزی شما کرده ایم انفاق کنید پیش از آنکه روزی بیاید که در آن نه خرید و فروشی است و نه دوستی و نه شفاعتی و کافرانند که ستمکارند. (سوره بقره آیه ۲۵۴)

کسانی که اموالشان را در راه خدا انفاق می کنند پس منت و آزاری (زخم زبانی) به دنبال انفاقشان نمی آورند آنان را نزد پروردگارشان پاداشی در خور آنهاست و (در آن جهان) نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهی خواهند داشت. (سوره بقره آیه ۲۶۲)

گفتاری پسندیده و بخشیدن (اصرار و بدزبانی سائلان) بهتر از صدقه ای است که دنبالش آزاری باشد و خداوند بی نیاز و بردبار است. (سوره بقره آیه ۲۶۳)

ای کسانی که ایمان آورده اید. صدقه های خود را با منت نهادن و آزدن باطل نکنید مانند کسی که مالش را به ریا و خود نمایی به مردم انفاق می کند و به خداوند و روز واپسین ایمان ندارد. که مثل او مثل سنگ سخت و صافی است که خاکی (انداک) بر آن نشسته. پس باران تند و درشتی به آن برسد و آن سنگی صاف (و بدون خاک و گیاه) واگذارد (صدقه او نظیر آن خاک است و ریاکاران) به چیزی از آنچه کرده اند دست نمی یابند. و خداوند مردم کافر را هدایت نمی کند. (سوره بقره آیه ۲۶۴)

کسانی که اموال خود را در شب و روز، پنهان و آشکار انفاق می کنند. آنها در نزد پروردگارشان پاداشی است در خور مقامشان، و (در آخرت) نه بیمی بر آنهاست و نه اندوهی خواهند داشت. (سوره بقره آیه ۲۷۴)

دستورات اجتماعی قرآن

1- عدالت اجتماعی: قرآن برای عدالت اجتماعی تا آن اندازه احترام قائل شده که می گوید:

ای مردم با ایمان! همیشه قیام به عدالت کنید، گو اینکه به ضرر شخص شما و پدران و خویشاوندان شما باشد! (نساء/135)

یعنی هر چیزی حتی به خطر افتادن منافع شخصی و منافع خویشان نزدیک شما، مانع از اجرای عدالت نیست، آیا ما به این دستور بزرگ الهی عمل می کنیم؟

2- تحصیل همه گونه قدرت: قرآن به مسلمانان صریحا دستور می دهد، در عین رعایت اصول عدالت برای حفظ موجودیت خود در برابر خطرات بیگانگان هرگونه قدرتی را برای خود تحصیل کنند و هیچ حد و مرزی برای این موضوع قائل نشده است.

و در برابر آنها آنچه توانستید از نیرو و اسبان بسته و آماده شده (وسایط نقلیه مناسب) آماده سازید که بدین وسیله دشمن خدا و دشمن خود و دشمنان دیگری را غیر آنها که شما آنها را نمی شناسید، خداوند آنها را می شناسد، بترسانید. (انفال/60)

3- پرهیز از اسراف: آیا در زندگی فردی خود سعی می کنیم که اسراف نکنیم. آیا در کشورهای اسلامی سعی می شود که هدر روی انرژی و منابع کاهش یابد؟ آیا نسبت به اتلاف و هدر روی منابع کشور حساس هستیم؟ آیا به هنگام خارج شدن از یک اتاق، لامپ ها را خاموش می کنیم؟ آیا از تجهیزات مدرن در این زمینه استفاده می کنیم؟ آیا از آبیاری قطره ای و مکانیزه استفاده می کنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ آسمانی عمل می کنیم؟ (پیشنهاد می کنم خاموش کردن لامپ به هنگام خروج از اتاق را در منزل و محل کار تمرین کنیم).

هرگز اسراف مکن که مبذران و مسرفان برادر شیطانند و شیطان است که سخت کفران نعمت پروردگار خود کرد. (الاسرا/۲۷)

4- پرهیز از کم فروشی: آیا هر کسی در هر جایی که کار می کند سعی می کند که کارش را به خوبی انجام دهد؟ آیا پایین بودن ساعات مفید کاری در ادارات، کم فروشی نیست؟ آیا در این خصوص فرهنگ سازی کرده ایم؟ آیا یک کارمند یک اداره و یا کارگر یک کارخانه می داند که فردای قیامت می بایست جوابگوی کم فروشیش باشد؟ آیا ما به این دستور بزرگ الهی عمل می کنیم؟

وای بر کم فروشان. آنان که چون از مردم پیمانه می ستانند به تمام می ستانند و چون برای آنها پیمانه یا وزن نمایند کم می گذارند. (مطفین/۱-۳)

5- وحدت: آیا در گفتار و نوشته های خود سعی می کنیم باعث وحدت بین افراد جامعه شویم؟ آیا تلاشی در جهت وحدت بین مسلمانان جهان انجام داده ایم؟ و یا بیشتر آنگونه صحبت می کنیم که باعث ایجاد اختلاف و تفرقه گردد. آیا امکانپذیر است که همه مثل هم فکر کنند؟ چقدر اختلاف صلیقه و تفاوت آرا را می پذیریم و می کوشیم تا با هم زندگی مسالمت آمیز داشته و برای قدرتمند شدن ایران و دنیای اسلام تلاش می کنیم؟ چقدر بر نقاط مشترک پافشاری می کنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ الهی عمل می کنیم؟

و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید، و نعمت خدا را درباره خود به یاد آرید آن گاه که با هم دشمن بودید پس میان دلهای شما الفت افکند، پس به نعمت او برادر یکدیگر شدید. و شما بر لب گودالی از آتش بودید پس شما را از آن برهانید. (آل عمران/103)

و به بندگان من بگو سخنی را که نیکوتر است بگویند. همانا شیطان میانشان را بر هم می زند. زیرا شیطان همیشه برای انسان دشمنی آشکار بوده و هست. (اسراء/ ۵۳)

6- امر به معروف و نهی از منکر: چقدر خود را نسبت به دیگران مسئول می دانیم؟ چقدر افراد را به روش های صحیح به کارهای خوب دعوت می کنیم و از کارهای بد نهی می کنیم؟ چقدر با رفتار صحیح خود الگویی برای دیگران هستیم؟ چقدر به آنچه که به دیگران می گوئیم، اعتقاد داشته و خودمان به آن عمل می کنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ آسمانی عمل می کنیم؟

و باید از شما گروهی باشند که به سوی کار خیر دعوت نمایند و به کار نیک امر کنند و از کار زشت بازدارند و آنها را رستگارند. (آل عمران/ ۱۰۴)

آیا مردم را به نیکی فرمان می دهید و خود را فراموش می کنید؟! در حالی که شما کتاب (آسمانی) را تلاوت می کنید، آیا نمی اندیشید؟ (بقره/ 44)

7- انفاق: اگر هر مسلمان متناسب با دارایی و ثروتش، قسمتی از مالش را به صورت ماهانه در راه خدا به فقرا و نیازمندان می داد، در کشور ما فقری باقی می ماند؟ چقدر از درآمد ماهانه خود را در راه خداوند انفاق می کنیم؟ آیا با تحت پوشش قرار دادن یک خانواده یتیم و بی سرپرست به این دستور الهی عمل می کنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ عمل می کنیم؟ (پیشنهاد می کنم با مراجعه به کمیته امداد بخش ایثار تلاشی برای آباد سازی آخرتمان بکنیم).

به آن بندگان من که ایمان آوردند بگو نماز بپا دارند و از آنچه روزی آنها کردیم در نهان و آشکار انفاق کنند پیش از آنکه بیاید روزی که نه چیزی توان خرید و نه دوستی کس جز خدا به کار آید. (ابراهیم/ ۳۸)

8- برخورد شدید با مفاسد اقتصادی کلان: آیا با کسانی که بدون نیاز مالی، بلکه برای هرس بیشتر، به اموال عمومی دست درازی می کنند به شدت برخورد می کنیم؟ آیا وجود مفاسد اقتصادی به علت عمل نکردن به این دستور الهی مبنی بر برخورد شدید با دزدان نیست؟ آیا با دله دزها بیشتر و شدیدتر از دانه درشت ها برخورد نمی کنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ عمل می کنیم؟

دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملشان ببرید این عقوبتی است که خدا بر آنان مقرر داشته و خدا بر هر کار مقتدر و به مصالح خلق داناست. (مائده/ ۳۸)

9- پارتی بازی ممنوع: آیا در هنگام گزینش افراد برای مسئولیت های مختلف بین فرزندان و خویشان خود با دیگران تفاوت قائل می شویم و یا افراد را بر اساس تواناییهای آنها انتخاب می کنیم؟ انتخاب بهترین ها برای مسئولیت های مختلف در پیشرفت بیشتر کشور ما چقدر موثر است؟ چگونه ما بوسیله فرزندانمان آزموده می شویم؟ آیا ما به این دستور بزرگ الهی عمل می کنیم؟

جز این نیست که اموال و فرزندان و وسیله آزمایش (شما) هستند و خداست که در نزد او پاداشی بزرگ است. (تغابن/ 15)

10- عملگرا بودن و دوری از حرف بدون عمل: چقدر به حرف های خود عمل می کنیم؟ چقدر شعار می دهیم؟ چرا وعده هایی را می دهیم که می دانیم نمی توانیم به آنها عمل بکنیم؟ آیا ما به این دستور بزرگ آسمانی عمل می کنیم؟

ای کسانی که ایمان آورده اید، چرا چیزی را می گوئید که عمل نمی کنید؟ در نزد خدا بسیار میغوض است که چیزی را بگوئید که به جا نمی آورید. (صف/ 2-3)

ربنا و تقبل دعاء

ربنا لاترغ قلوبنا بعد از هدیتنا و هب لنا من لدنک رحمته انک انت الوهاب

پروردگارا، دل های ما را پس از آنکه ما را راهنمایی کردی منحرف مگردان، و از جانب خود رحمتی به ما مبذول دار، زیرا که تویی که بسیار بخشنده ای. (سوره آل عمران آیه ۸)

ربنا اتنا فی الدنيا حسنه و فی الاخره حسنه و قنا عذاب النار

پروردگارا. به ما در دنیا نیکی و در آخرت نیکی عطا کن و ما را از عذاب آتش(دوزخ) نگاه دار. (سوره بقره آیه ۲۰۱)

امن یجیب المضطر اذا دعا و یکشف السوء

(آیا آن شریکان بهترند) یا کسی که (دعای) شخص گرفتار را هنگامی که او را می خواند پاسخ می دهد و آسیب و گرفتاریش را بر طرف می سازد.(سوره نمل آیه ۶۲)

رب هب لی حکما و الحقنی بالصلحین. و اجعل لی لسان صدق فی الاخرین. واجعلنی من ورثه جنه النعیم.

پروردگارا مرا دانش های عقلی و دینی ببخش و مرا به شایستگان ملحق ساز، و برای من نام و یاد نیک در میان آیندگان قرار ده، و مرا از وارثان بهشت پر نعمت قرار ده. (سوره شعرا آیه ۸۳-۸۵)